

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal v senátě složeném z předsedy JUDr. Martina Zelenky a soudců JUDr. Michaely Pařízkové a JUDr. Michala Hodouška ve veřejném zasedání konaném dne 30. července 2024 odvolání obžalovaných [REDACTED], narozeného [REDACTED] a [REDACTED] narozené [REDACTED] a státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Hradci Králové proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 28. března 2024 č. j. 62 T 2/2024-3564, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) odst. 2 trestního řádu se z podnětu odvolání podaných oběma obžalovanými napadený rozsudek částečně zrušuje, a to u obou obžalovaných ve výroku o vině pod bodem I. 1. a ve výroku o trestu.

Podle § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaní

[REDACTED] narozený [REDACTED] v [REDACTED] jednatel obchodní společnosti, trvale bytem [REDACTED] toho času ve výkonu vazby,

[REDACTED] narozená [REDACTED] v [REDACTED] invalidní důchodkyně, trvale bytem [REDACTED] toho času ve výkonu vazby,

jsou vinni, že

poté, co i z iniciativy obžalovaného [REDACTED] došlo ke znovunavázání dlouhodobě narušených vzájemných vztahů mezi obžalovanou [REDACTED] a její matkou [REDACTED]

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

██████████ narozenou ██████████ k čemuž obžalovaní využili údajné počínající těhotenství obžalované ██████████, která, přestože měla potratit, i nadále těhotenství před ██████████ účelově předstírala, aby s ní udržela kontakt a zajistila si vstřícnější postoj matky ██████████ v probíhajících soudních řízeních i mimosoudních jednáních, týkajících se zejména otázky vlastnictví rodinného domu na adrese ██████████ ██████████ přičemž jejich vzájemné vztahy byly narušeny již z doby společného soužití a ovlivněny i opakovanými návrhy obžalované ██████████ na omezení svéprávnosti ██████████

tak dne ██████████ 2022 v přesně nezjištěné době po 16. hodině, po předchozí společné domluvě obou obžalovaných i s poškozenou ██████████ která spočívala v tom, že společně navštíví poškozenou v jejím bydlišti v rodinném domě na adrese ██████████ okres ██████████ kraj, které před nimi dříve především pro obavu o svůj majetek poškozená ██████████ tajila a které obžalovaní zjistili přesně neurčeným způsobem, s cílem poškozenou ██████████ přimět k uzavření dohody o narovnání vzájemných majetkových vztahů, včetně zpětvzetí odvolání v občanském soudním řízení ohledně vlastnictví rodinného domu na adrese ██████████ ██████████ dosáhnout tak prodeje tohoto rodinného domu a z podílu z prodeje rodinného domu získat peněžní prostředky pro svou osobní potřebu nebo jiné účely, když příjem obžalované ██████████ z jejího invalidního důchodu a pronájmu předmětného rodinného domu nestačil k pokrytí potřeb obžalovaných a jiný dostatečný příjem neměli a současně plánované zdroje finančních prostředků selhaly,

v průběhu jednání s poškozenou ██████████ narozenou ██████████ které se nevyvíjelo dle jejich představ, když poškozená jednak zatímně neuzavřela jimi navrhovanou majetkovou dohodu, neboť k nim nechovala plnou důvěru v naplnění materiálního obsahu dohody, jednak zjistila, že obžalovaná ██████████ není gravidní, na což poškozená reagovala slovy, „že je to takhle lepší, že to dítě by stejně bylo mrzák jako ██████████ že pro ██████████ by bylo lepší to dítě zahodit a ji nakopnout do prdele“, následně v místnosti pracovny rodinného domu na adrese ██████████ okres ██████████ došlo k hádce a započítí fyzické potyčky mezi obžalovanou ██████████ a poškozenou ██████████ do které se zapojil obžalovaný ██████████ kterým byla poškozená přesně nezjištěným způsobem povalena na zem, kde jí obžalovaný ██████████ sedl na záda, uchopil její hlavu oběma rukama za vlasy a touto opakovanými údery střední až velké intenzity tloukl o podlahu,

poté obžalovaný ██████████ za použití ozdobné silnostěnné skleněné vázy o rozměrech cca 50 x 31 cm poškozenou ██████████ fyzicky napadl opakovanými údery střední intenzity do vlasové části hlavy, když tomuto jednání se v průběhu poškozená ██████████ aktivně rukama bránila,

a tímto celkovým jednáním byly poškozené způsobeny vícečetné tržně-zhmožděné až řezné rány vlasové části hlavy a tržně-zhmožděné rány obličejové části hlavy, ložiskové krvácení pod omozečnice, zlomeniny stropu levé očníce a tržně-zhmožděné až řezné rány pravé ruky a na přechodu levého předloktí a zápěstí, kdy tato poranění byla výrazně bolestivá a nebyla způsobila ke smrti poškozené ██████████ avšak nejméně mechanismus vzniku těchto poranění v podobě opakovaných úderů převážně střední intenzity skleněným předmětem do hlavy poškozené byl k usmrcení bezprostředně způsobilý, přičemž obžalovaná ██████████ si při zásahu proti útoku spoluobžalovaného vázou způsobila oděrky a řezná poranění předloktí

levé ruky a palce levé ruky, zasahující do podkoží, což bylo ošetřeno chirurgicky šitím, a řezná poranění pravé ruky,

a bezprostředně po tomto fyzickém napadení, s vědomím toho, že poškozená [REDAKCE] je stále na živu, s cílem poškozenou usmrtit, obžalovaný [REDAKCE] za použití elektrické vrtačky značky Bosch, typ GBH 240, výrobního čísla [REDAKCE] a dvou kovových vrtáků o průměru 6 a 8 mm a délky 16 cm a 26 cm poškozené [REDAKCE] způsobil celkem nejméně 5 ran charakteru vrtných v pravém uchu, nad úhlem dolní čelisti vlevo, na pravé straně krku s roztržením pravé hrdelní žíly a výrazným prokrvácením a průnikem plynu do měkkých tkání krku a rozvojem vzduchové embolie, a dále v pravé temenní krajině hlavy, pronikající do dutiny lební, s trhlinou tvrdé pleny lební, z toho nejméně 3 vrtné rány vykazovaly vitální reakci, a to v pravém uchu a na pravé straně krku,

čímž obžalovaný [REDAKCE] způsobil smrt poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] když bezprostřední příčinou smrti poškozené byla vzduchová embolie při porušení stěny pravé hrdelní žíly,

následně se oba obžalovaní opakovaně vraceli na místo jednání, jednak v úmyslu zakrýt stopy tohoto činu, a s některými osobními věcmi z majetku poškozené [REDAKCE] od počátku po době činu nakládali jako s vlastními, když si minimálně z peněženky poškozené přisvojil obžalovaný [REDAKCE] částku 7 000 Kč, dálkový ovladač od osobního motorového vozidla tov. zn. [REDAKCE] RZ: [REDAKCE] a obžalovaná [REDAKCE] kabelku značky GUESS, poté obžalovaný [REDAKCE] polil tělo poškozené [REDAKCE] kyselinou chlorovodíkovou v oblasti hlavy a trupu a místo činu posléze společně upravili tak, aby ztížili odhalení pachatele, když na místo jednání dne [REDAKCE] 2022 přivolali Policii České republiky,

tedy

obžalovaný [REDAKCE] jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem zvlášť surovým a trýznivým způsobem

obžalovaná [REDAKCE] pachateli trestného činu pomáhala v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání

čímž spáchali

obžalovaný [REDAKCE]

zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) trestního zákoníku

obžalovaná [REDAKCE]

přečin nadřezování podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 54 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání **25 (dvaceti pěti) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou**.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku se obžalovanému [REDAKCE] ukládá trest propadnutí věci, a to:

elektrické vrtačky značky Bosch, typu GBH 240, výrobního čísla [REDAKCE], s vrtákem upnutým v SDS sklíčidle vrtačky (stopa č. 89 zajištěná Policií ČR dne [REDAKCE] 2022 v rámci ohledání místa činu v rodinném domě [REDAKCE],

kovového vrtáku o průměru 6 mm, délky 160 mm, s SDS upínáním (stopa č. 82 zajištěná Policií ČR dne [REDAKCE] 2022 v rámci doohledání těla zemřelé poškozené [REDAKCE],

kovového zásobníku (stopa č. 38 zajištěná Policií ČR dne [REDAKCE] 2022 v rámci ohledání místa činu v rodinném domě [REDAKCE],

otočného odsuvného závěru, značky TOZ, model 8M, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDAKCE],

dlouhé palné zbraně – opakovací pušky, značky ČZ, model 455, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDAKCE] osazené moderátorem hluku pro větrovky,

dlouhé palné zbraně – jednoranové malorážky, výrobce ČZ, model 242, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDAKCE]

svazku brokových hlavních, značky BAYARD, ráže 12/12, výrobního čísla [REDAKCE]

střeliva:

60 ks 7.62 Tokarev, 29 ks S&B 38 Special, 32 ks Remington .45 Auto + S&B .45 Auto, 62 ks 7,65 Browning S&B, 60 ks .22 WMR, 6 ks brokových nábojů SBP 20 20/70, 27 ks brokových nábojů 12/70, 19 ks brokových nábojů 16/70 Cheddite, 24 ks brokových nábojů 16/70 S&B, 7 ks brokových nábojů 20/70 S&B, 4 ks brokových nábojů 20/67,5 S&B, 2 ks brokových nábojů 28/70 28*, 17 ks .300 Winchester Magnum, 20 ks .338 Winchester Magnum, 45 ks .22 Short, 1865 ks kulových nábojů .22 LR,

1 ks kovového zásobníku do pistole (stopa č. 34 zajištěná Policií ČR dne [REDAKCE] 2022 u domovní prohlídky na adrese [REDAKCE],

1 ks koženkového pouzdra na brokové náboje,

nábojů 39 ks 6 mm Flobert,

nábojů 17 ks 9 mm Flobert,

nábojů 830 ks 4,5 mm (.177),

nábojů 680 ks 6,35 mm (cal. 25),

396 ks nábojek 6 mm č. 2,

1 ks samonabíjecí pistole zn. KIMAR, modelu 92 AUTO, ráže 9 mm, výrobního čísla [REDAKCE]

3 ks hlavních částí střelných zbraní – 1 ks sklopné hlavně dlouhé plynové zbraně, jednoranové vzduchovky, nezjištěné výroby, 1 ks sklopné hlavně krátké palné zbraně, jednoranové pistole, nezjištěné výroby, a těla zbraně se sklopným závěrem/kohoutem krátké palné zbraně – jednoranové pistole, nezjištěné výroby, ráže 6 mm Flobert,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

1 ks příslušenství palné zbraně – dvouřadého zásobníku samopalu vz. 61, ráže 7,65 mm Browning,

1 ks tlumiče hluku, výrobce Umarex, ráže .22 LR, bez uvedeného výrobního čísla,

1 ks zásobníku pro pistoli zn. Walther, model PP, ráže .22 Long Rifle,

1 ks zásobníku pro pistoli ČZ, vzor 45, ráže 6,35 mm Browning,

1 ks torza brokovnice dvojky, nezjištěné značky, belgické výroby, výrobního čísla [REDACTED]

koženého pouzdra na brokové náboje ráže 20 – na 8 nábojů,

5 ks přebíjecích komponent a náčiní střeliva: delaboračního kladívka bez upínací kleštiny, ručního zápalkovače na brokové náboje, černého prachu Vesuvit 0,905 kilogramu, střelného prachu Lovex 65 gramů a 115 gramů,

a prázdného zásobníku do střelné zbraně černé barvy (stopa č. 10 zajištěná Policií ČR dne [REDACTED] 2022 u domovní prohlídky na adrese [REDACTED] [REDACTED]).

Obžalovaná [REDACTED]

podle § 366 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Jinak zůstává napadený rozsudek nedotčen.

Podle § 256 trestního řádu se odvolání krajského státního zástupce v Hradci Králové zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 28. 3. 2024 č. j. 62 T 2/2024-3564 byli obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] uznáni vinnými pod bodem I. 1. zvláště závažným zločinem vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, obžalovaný [REDACTED] sám pod bodem II. 2. přčinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, za což byl odsouzen obžalovaný [REDACTED] podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 54 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku k úhrnnému výjimečnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvaceti pěti let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou. Podle § 70 odst. 2 písm. a), odst. 4 trestního zákoníku byl obžalovanému [REDACTED] uložen trest propadnutí věci, a to elektrické vrtačky značky Bosch, typu GBH 240, výrobního čísla [REDACTED], s vrtákem upnutým v SDS sklícidle vrtačky (stopa č. 89 zajištěná Policií ČR dne [REDACTED] 2022 v rámci ohledání místa činu v rodinném domě [REDACTED], kovového vrtáku

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

o průměru 6 mm, délky 160 mm, s SDS upínáním (stopa č. 82 zajištěná Policií ČR dne [REDACTED] 2022 v rámci dohledání těla zemřelé poškozené [REDACTED], kovového zásobníku (stopa č. 38 zajištěná Policií ČR dne [REDACTED] 2022 v rámci ohledání místa činu v rodinném domě [REDACTED], otočného odsuvného závěru, značky TOZ, model 8M, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDACTED] dlouhé palné zbraně – opakovací pušky, značky ČZ, model 455, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDACTED] osazené moderátorem hluku pro větrovky, dlouhé palné zbraně – jednoranové malorážky, výrobce ČZ, model 242, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDACTED] svazku brokových hlavní, značky BAYARD, ráže 12/12, výrobního čísla [REDACTED] střeliva: 60 ks 7.62 Tokarev, 29 ks S&B 38 Special, 32 ks Remington .45 Auto + S&B .45 Auto, 62 ks 7,65 Browning S&B, 60 ks .22 WMR, 6 ks brokových nábojů SBP 20 20/70, 27 ks brokových nábojů 12/70, 19 ks brokových nábojů 16/70 Cheddite, 24 ks brokových nábojů 16/70 S&B, 7 ks brokových nábojů 20/70 S&B, 4 ks brokových nábojů 20/67,5 S&B, 2 ks brokových nábojů 28/70 28*, 17 ks .300 Winchester Magnum, 20 ks .338 Winchester Magnum, 45 ks .22 Short, 1865 ks kulových nábojů .22 LR, 1 ks kovového zásobníku do pistole (stopa č. 34 zajištěná Policií ČR dne [REDACTED] 2022 u domovní prohlídky na adrese [REDACTED], 1 ks koženkového pouzdra na brokové náboje, nábojů 39 ks 6 mm Flobert, nábojů 17 ks 9 mm Flobert, nábojů 830 ks 4,5 mm (.177), nábojů 680 ks 6,35 mm (cal. 25), 396 ks nábojek 6 mm č. 2,1 ks samonabíjecí pistole zn. KIMAR, modelu 92 AUTO, ráže 9 mm, výrobního čísla [REDACTED] 3 ks hlavních částí střelných zbraní – 1 ks sklopné hlavně dlouhé plynové zbraně, jednoranové vzduchovky, nezjištěné výroby, 1 ks sklopné hlavně krátké palné zbraně, jednoranové pistole, nezjištěné výroby, a těla zbraně se sklopným závěrem/kohoutem krátké palné zbraně – jednoranové pistole, nezjištěné výroby, ráže 6 mm Flobert, 1 ks příslušenství palné zbraně – dvouřadého zásobníku samopalů vz. 61, ráže 7,65 mm Browning, 1 ks tlumiče hluku, výrobce Umarex, ráže .22 LR, bez uvedeného výrobního čísla, 1 ks zásobníku pro pistolí zn. Walther, model PP, ráže .22 Long Rifle, 1 ks zásobníku pro pistolí ČZ, vzor 45, ráže 6,35 mm Browning, 1 ks torza brokovnice dvojky, nezjištěné značky, belgické výroby, výrobního čísla [REDACTED] koženého pouzdra na brokové náboje ráže 20 – na 8 nábojů, 5 ks přebíjecích komponent a náčiní střeliva: delaboračního kladívka bez upínací kleštiny, ručního zápalkovače na brokové náboje, černého prachu Vesuvit 0,905 kilogramu, střelného prachu Lovex 65 gramů a 115 gramů, a prázdného zásobníku do střelné zbraně černé barvy (stopa č. 10 zajištěná Policií ČR dne [REDACTED] 2022 u domovní prohlídky na adrese [REDACTED]).

2. Obžalovaná [REDACTED] byla odsouzena podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání sedmnácti let, pro jehož výkon byla podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou.
3. Podle skutkových zjištění krajského soudu se měli obžalovaní dopustit uvedených trestných činů tím, že pod bodem I. 1. „společně poté, co i z iniciativy obžalovaného [REDACTED] došlo ke znovunavázání dlouhodobě narušených vzájemných vztahů mezi obžalovanou [REDACTED] a její matkou [REDACTED] narozenou [REDACTED] k čemuž obžalovaní využili údajné počínající těhotenství obžalované [REDACTED], která, přestože měla potratit, i nadále těhotenství před [REDACTED] účelově předstírala, aby s ní udržela kontakt a zajistila si vstřícnější postoj matky [REDACTED] v probíhajících soudních řízeních i mimosoudních jednáních, týkajících se zejména otázky vlastnictví rodinného domu na adrese [REDACTED] [REDACTED], přičemž jejich vzájemné vztahy byly narušeny již z doby společného soužití a ovlivněny i opakovanými návrhy obžalované [REDACTED] na omezení svéprávnosti [REDACTED].

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

tak dne [REDAKCE] 2022 v přesně nezjištěné době po 16. hodině, po předchozí společné domluvě obou obžalovaných i s poškozenou [REDAKCE] která spočívala v tom, že společně navštíví poškozenou v jejím bydlíšti v rodinném domě na adrese [REDAKCE] okres [REDAKCE] kraj, které před nimi dříve především pro obavu o svůj majetek poškozená [REDAKCE] tajila a které obžalovaní zjistili přesně neurčeným způsobem, s cílem poškozenou [REDAKCE] přimět k uzavření dohody o narovnání vzájemných majetkových vztahů, včetně zpětvzetí odvolání v občanském soudním řízení ohledně vlastnictví rodinného domu na adrese [REDAKCE] [REDAKCE] dosáhnout tak prodeje tohoto rodinného domu a z podílu z prodeje rodinného domu získat peněžní prostředky pro svou osobní potřebu nebo jiné účely, když příjem obžalované [REDAKCE] z jejího invalidního důchodu a pronájmu předmětného rodinného domu nestačil k pokrytí potřeb obžalovaných a jiný dostatečný příjem neměli a současně plánované zdroje finančních prostředků selhaly, v průběhu jednání s poškozenou [REDAKCE] narozenou [REDAKCE] které se nevyvíjelo dle jejich představ, když poškozená jednak zatím neuzavřela jimi navrhovanou majetkovou dohodu, neboť k nim nechovala plnou důvěru v naplnění materiálního obsahu dohody, jednak zjistila, že obžalovaná [REDAKCE] není gravidní, na což poškozená reagovala slovy, „že je to takhle lepší, že to dítě by stejně bylo mrzák jako [REDAKCE] že pro [REDAKCE] by bylo lepší to dítě zahodit a ji nakopnout do prdele“, následně v místnosti pracovny rodinného domu na adrese [REDAKCE] okres [REDAKCE] došlo k hádce a počátku fyzické potyčky mezi obžalovanou [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE] do které se zapojil obžalovaný [REDAKCE] kterým byla poškozená přesně nezjištěným způsobem povalena na zem, kde jí obžalovaný [REDAKCE] sedl na záda, uchopil její hlavu oběma rukama za vlasy a touto opakovanými údery střední až velké intenzity tloukl o podlahu, poté obžalovaný [REDAKCE] společně s obžalovanou [REDAKCE] [REDAKCE] za použití ozdobné silnostěnné skleněné vázy o rozměrech cca 50 x 31 cm poškozenou [REDAKCE] fyzicky napadli opakovanými údery střední intenzity do vlasové části hlavy, když tomuto jednání se v průběhu poškozená [REDAKCE] aktivně rukama bránila, a tímto celkovým jednáním byly poškozené způsobeny vícečetné tržně-zhmožděné až řezné rány vlasové části hlavy a tržně-zhmožděné rány obličejové části hlavy, ložiskové krvácení pod omozečnicí, zlomeniny stropu levé očníce a tržně-zhmožděné až řezné rány pravé ruky a na přechodu levého předloktí a zápěstí, kdy tato poranění byla výrazně bolestivá a nebyla způsobila ke smrti poškozené [REDAKCE] avšak nejméně mechanismus vzniku těchto poranění v podobě opakovaných úderů převážně střední intenzity skleněným předmětem do hlavy poškozené byl k usmrcení bezprostředně způsobilý, přičemž obžalovaná [REDAKCE] si při tomto napadení způsobila oděrky a řezná poranění předloktí levé ruky a palce levé ruky, zasahující do podkoží, což bylo ošetřeno chirurgicky šitím, a řezná poranění pravé ruky, a bezprostředně po tomto fyzickém napadení, s vědomím toho, že poškozená [REDAKCE] je stále na živu, po předchozí společné dohodě a úvaze obžalovaných, s cílem poškozenou usmrtit a získat pro sebe majetkový prospěch či výhodu, obžalovaný [REDAKCE] za použití elektrické vrtačky značky Bosch, typ GBH 240, výrobního čísla [REDAKCE] a dvou kovových vrtáků o průměru 6 a 8 mm a délky 16 cm a 26 cm poškozené [REDAKCE] způsobil celkem nejméně 5 ran charakteru vrtných v pravém uchu, nad úhlem dolní čelisti vlevo, na pravé straně krku s roztržením pravé hrdelní žíly a výrazným prokrvácením a průnikem plynu do měkkých tkání krku a rozvojem vzduchové embolie, a dále v pravé temenní krajině hlavy, pronikající do dutiny lební, s trhlinou tvrdé pleny lební, z toho nejméně 3 vrtné rány vykazovaly vitální reakci, a to v pravém uchu a na pravé straně krku, čímž obžalovaní společným jednáním způsobili

smrt poškozené [REDAKCE] narozené [REDAKCE] když bezprostřední příčinou smrti poškozené byla vzduchová embolie při porušení stěny pravé hrdeční žíly, následně se obžalovaní opakovaně vraceli na místo svého jednání, jednak v úmyslu zakrýt stopy tohoto činu, a s některými osobními věcmi z majetku poškozené [REDAKCE] od počátku po dobu činu nakládali jako s vlastními, když si minimálně z peněženky poškozené přisvojili částku 7 000 Kč, dálkový ovladač od osobního motorového vozidla tov. zn. [REDAKCE] RZ: [REDAKCE] a kabelku značky GUESS, poté polili tělo poškozené [REDAKCE] kyselinou chlorovodíkovou v oblasti hlavy a trupu a místo činu upravili tak, aby ztížili své odhalení, když na místo jednání dne [REDAKCE] 2022 přivolali Policii České republiky“;

pod bodem II. 1. obžalovaný [REDAKCE] „sám, ačkoliv není a v době spáchání činu ani nebyl držitelem zbrojního průkazu nebo zbrojní licence podle zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (dále jen „zákon o zbraních“), od blíže nezjištěné doby, nejméně od počátku [REDAKCE] 2022 do [REDAKCE] 2022, v pronajatých prostorách na adrese [REDAKCE] v garáži na adrese [REDAKCE] a v nebytových prostorách domu na adrese [REDAKCE] poté, co si je na přesně nezjištěném místě a přesně nezjištěným způsobem postupně opatřil, bez povolení hromadil zbraně a ve značném množství střelivo, a to konkrétně: a) zbraně a jejich části: otočný odsuvný závěr, značky TOZ, model 8M, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDAKCE] dlouhá palná zbraň – opakovací puška, značky ČZ, model 455, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDAKCE] osazená moderátorem hluku pro větrovky, dlouhá palná zbraň – jednoranová malorážka, výrobce ČZ, model 242, ráže .22 Long Rifle, výrobního čísla [REDAKCE] svazek brokových hlavních, značky BAYARD, ráže 12/12, výrobního čísla [REDAKCE] závěr s pažbou, značky Zbrojovka Brno, model ZP-50, výrobního čísla [REDAKCE] svazek brokových hlavních, značky FROMMER, model 29M, ráže 16/16, výrobního čísla [REDAKCE] závěr s pažbou, značky FROMMER, model 29M, výrobního čísla [REDAKCE] kdy shora uvedené zbraně či hlavní části zbraní ve smyslu § 3 odst. 2 zákona o zbraních jsou zbraněmi či jejich hlavními částmi zařazenými podle § 6 písm. b) zákona o zbraních do kategorie C, jejichž nabytí a držení podléhá ohlášení a registraci státních orgánů a je podmíněno držením zbrojního průkazu skupiny C nebo zbrojní licence, b) celkem 3008 ks střeliva různých ráží a provedení: 90 ks 7.62 Tokarev, 49 ks S&B 38 Special, 57 ks Remington .45 Auto + S&B .45 Auto, 54 ks 9x19 Luger CBC 9 mm, 14 ks S&B 7,62 x 39 vz. 43, 100 ks 7,65 Browning S&B, 80 ks .22 WMR, 9 ks brokových nábojů SBP 20 20/70, 1 ks brokového náboje S&B 16/70, 1 ks .338 Winchester Magnum, 1 ks .45-70 Government, 75 ks brokových nábojů 12/70, 29 ks brokových nábojů 16/70 Cheddite, 35 ks brokových nábojů 16/70 S&B, 1 ks brokového náboje 16/70 16*, 7 ks brokových nábojů 16/67,5 S&B, 15 ks brokových nábojů 20/70 S&B, 4 ks brokových nábojů 20/67,5 S&B, 2 ks brokových nábojů 28/70 28*, 37 ks .300 Winchester Magnum, 33 ks .338 Winchester Magnum, 11 ks kulových nábojů 6,5 x 57 RWS, 13 ks .243 Winchester RWS, 9 ks .45-70 Government Hornady 45-70 GOVT, 6 ks 9 x 19 Luger S&B, 2 ks .38 Special S&B, 2 ks .38 S&W, 4 ks 7,65 mm Browning, 1 ks .32 S&W, 5 ks 7 x 57 SBP, 2 ks 6,35 mm Browning S&B, 80 ks .22 Short, 2179 ks kulových nábojů .22 LR, kdy shora uvedené náboje jsou dovoleného výrobního provedení, a proto se podle § 3 odst. 1 písm. e) zákona o zbraních jedná o střelivo do zbraní kategorií A až C, které není zakázané, jejich nabytí, držení nebo nošení je podmíněno držením zbrojního průkazu skupin A, B, C, D nebo E nebo zbrojní licence skupiny A až J, c) 3 ks nábojů nedovoleného výrobního provedení, a to 2 ks nábojů ráže 9 x 11 mm R domácky upravených z expanzních nábojů 9 mm R Knall, laborovaných černým prachem a hromadnou střelou s broky

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

3,5 mm, a 1 ks obdobného náboje, laborovaného černým prachem a homogenní sférickou střelou o hmotnosti 6 g, čímž došlo ke zvýšení ranivého účinku, kdy shora uvedené náboje jsou nedovoleného výrobního provedení a jedná se o střelivo uvedené v § 4a písm. b) zákona o zbraních, kdy nabytí, držení nebo nošení je podmíněno držením zbrojního průkazu příslušných skupin nebo zbrojní licence příslušných skupin a v obou případech vydáním výjimky pro nabytí vlastnictví, držení a nošení střeliva kategorie A-I dle § 11a zákona o zbraních“.

4. Proti tomuto rozsudku podali ihned po jeho vyhlášení odvolání obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] [REDAKCE] ve lhůtě uvedené v § 248 odst. 1 trestního řádu jej řádným opravným prostředkem napadl i krajský státní zástupce v Hradci Králové.
5. Obžalovaný [REDAKCE] odůvodnil odvolání prostřednictvím původního obhájce. Namítl, že soud prvního stupně jednak nepostupoval takovým způsobem, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, jednak, jelikož hodnocení důkazů bylo provedeno jednostranně, dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, a konečně rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Obžalovaný [REDAKCE] předně konstatuje, že neexistuje žádný přímý důkaz, na základě kterého by bylo možné uznat jej vinným z jednání, které je mu kladeno na vinu. Nalézací soud nepostupoval v souladu se zásadou in dubio pro reo, což je zřejmé zejména v případě výpovědi spoluobžalované [REDAKCE] kdy tuto výpověď považuje za částečně věrohodnou a částečně nevěrohodnou. Za věrohodnou krajský soud považuje výpověď v té části, která usvědčuje obžalovaného, za nevěrohodnou v části, kdy spoluobžalovaná popisuje svoji účast na trestném činu. Takový závěr lze považovat za rozporný. Pokud soud prvního stupně považoval výpověď spoluobžalované [REDAKCE] za nevěrohodnou v části, v níž popisuje svou (ne)účast, pak logicky nelze vyloučit tu možnost, že obžalovaný vůbec nebyl přítomen na místě v okamžiku, kdy došlo k trestnému činu vraždy, resp. že obžalovaný smrtelný, příp. jakýkoliv jiný útok vůči poškozené [REDAKCE] nevedl. Za stěžejní je možno v této souvislosti považovat zjištění znalce psychologa Mgr. Michala Perníčky, Ph.D., a to že spoluobžalovaná má sklony k výraznému zkreslování skutečnosti. Pokud je tomu tak a sám nalézací soud dospěl k závěru, že minimálně v části své výpovědi neuvedla pravdu, pak je otázkou, proč by měla vypovídat pravdu i v další části výpovědi, která se týká obžalovaného [REDAKCE] zvláště za situace, že pro takovou výpověď, kterou usvědčuje obžalovaného, má jasnou motivaci, a to vyvinut se z trestného činu. Soud prvního stupně přehlédl i to, že při rekonstrukci provedené dne 24. 2. 2023 spoluobžalovaná [REDAKCE] obvinila obžalovaného z toho, že se ji ve vazební věznici [REDAKCE] pokusil ovlivnit (mj. v tom smyslu, ať nevypovídá). Ačkoliv spoluobžalovaná označila další osoby, které tomuto měly být přítomny, žádné ovlivňování ze strany obžalovaného zjištěno nebylo. Nelze si představit situaci, že pokud by k ovlivňování skutečně došlo, tato situace by nebyla ze strany orgánů činných v trestním řízení dále řešena, zvláště když jiné údajné ovlivňování svědka orgány činné v trestním řízení řešily. Jediným výsledkem obvinění ze strany spoluobžalované tak bylo prodloužení koluzní vazby dle § 67 písm. b) trestního řádu obžalovanému. Je tedy zřejmé, že obvinění spoluobžalované bylo motivováno zejména záměrem obžalovaného [REDAKCE] poškodit, a zřejmě bylo součástí promyšlené obhajoby. Významnou okolností v daném případě je fakt, že spoluobžalovaná [REDAKCE] po zahájení trestního stíhání vůči její osobě opakovaně odmítla vypovídat. Poprvé vypovídala až po více než dvou měsících od zahájení trestního stíhání, poté co se seznámila s výpovědí obžalovaného a mohla detailně promyslet svou verzi událostí. Pokud by se obžalovaný dopustil jednání, jak je ve své výpovědi a při rekonstrukci spoluobžalovaná popsala,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

pak je otázkou, proč takto nevyprávěla ihned po zahájení trestního stíhání, když k tomuto měla opakovanou možnost. O tom, že se spoluobžalovaná po vraždě nenacházela ve špatném psychickém stavu, svědčí i fakt, že bez obtíží zahlazovala stopy, resp. se podílela na jejich zahlazování. Obžalovaný trvá na tom, že nespáchal trestný čin vraždy a výpověď spoluobžalované je nepravdivá jako celek. Závěr nalézacího soudu, že internetová aktivita na mobilním telefonu poškozené [redacted] dne [redacted] 2022 v čase 18:39 hod. neznamená vyloučení trestní odpovědnosti obžalovaného, neboť toto mohl vykonat sám, svědčí o tom, že krajský soud veškerá skutková zjištění vykládá právě v neprospěch obžalovaného, ačkoliv to, že internetovou aktivitu uskutečnila poškozená [redacted] nelze bez jakýchkoliv pochybností vyloučit. Obdobně, pokud soud prvního stupně dospěl k závěru, že zranění poškozené [redacted] jsou opodstatněna popisem skutkového děje ze strany spoluobžalované, pak nelze vyloučit, že tato zranění mohla způsobit právě spoluobžalovaná. Ostatně byla to ona, kdo byl při útoku poraněn. Jeví se jako nereálné, pokud při útoku na hlavu poškozené [redacted] došlo k rozbití vázy, spoluobžalovaná byla při tomto pořezána a tuto vázu dle její výpovědi měl držet rovněž obžalovaný, že by v takovém případě nedošlo rovněž ke zranění obžalovaného. Jestliže by výpověď byla pravdivá, pak spoluobžalovaná bezpochyby mohla souhlasit s provedením rekonstrukce, neboť by její výpověď byla potvrzena. Pochybnosti o pravdivosti výpovědi spoluobžalované jsou zřejmé i ze závěrů soudního lékaře [redacted] [redacted] který nebyl schopen hodnotit, zda spoluobžalovaná předmět – vázu aktivně držela (tj. vedla útok), nebo zranění rukou vznikla náhodně při pádu spoluobžalované. Obžalovaný trvá na provedení důkazu znaleckým posudkem z oboru biomechanika, v jehož rámci by znalec mohl určit, zda útok na poškozenou [redacted] (fyzické napadení, útok vázou) mohla, např. vzhledem ke své tělesné konstituci, vést i spoluobžalovaná. Za neodpovídající skutečnosti a spekulativní lze považovat závěr soudu prvního stupně, že spoluobžalovaná [redacted] nedržela elektrickou vrtačku jako smrtící nástroj. Krajský soud uvádí, že spoluobžalovaná měla řezná poranění na levé i pravé ruce. Takové zjištění obžalovaný považuje přinejmenším za nepřesné. Z rozsudku nelze seznat, na základě čeho soud k tomuto závěru dospěl, obžalovaný však poukazuje na protokol o prohlídce těla ze dne [redacted] 2022, z něhož vyplývá, že spoluobžalovaná je pravačka a soudní lékař [redacted] [redacted] zjistil, že na pravé ruce, resp. na palci pravé ruky má spoluobžalovaná toliko dvě mělké ranky nevelkých rozměrů. Podstatnější zranění, které vyžadovalo šití, měla spoluobžalovaná na levé ruce. Pravá ruka vyjma palce, nebyla zásadně poškozena, a tedy pravou rukou mohla vykonávat v podstatě jakákoliv činnost. Pokud však měl soud pochybnosti o možnosti použití vrtačky ze strany spoluobžalované s ohledem na její zranění, měl toto zjistit bez jakýchkoliv pochybností prostřednictvím znaleckého zkoumání, kdy znalec se měl vyjádřit k tomu, zda spoluobžalovaná s ohledem na své zranění byla schopna použít vrtačku. Obžalovaný dále považuje za nepřesvědčivý závěr nalézacího soudu uvedený pod bodem 138. rozsudku, kdy měl v záměru budoucí obhajoby jednat vysoce promyšleně. Zde se opět jedná o spekulativní závěr, který nemá oporu v provedeném dokazování, nadto je v rozporu se znaleckými zjištěními, když intelektový výkon obžalovaného spadá ke [redacted] Těžko si lze představit, že osoba průměrného intelektu jedná v záměru budoucí obhajoby vysoce promyšleně. V tomto smyslu měl soud případně vést dotazy na znalce, což však neučinil. Obdobně nepřesvědčivý závěr nalézacího soudu se týká problematiky zahlazování stop, kdy obžalovaný zcela logicky namítal, že pokud by poškozenou usmrtil, resp. věděl o způsobu usmrcení, pak by na místě činu neponechal smrtící nástroj a stěžejní důkaz – vrtačku i s vrtáky. Obžalovaný trvá na tom, že k usmrcení poškozené [redacted] neměl žádný motiv, přičemž ani nalézací soud se

v rozsudku motivem obžalovaného dostatečně nezabývá. Krajský soud sice obecně konstatuje, že tímto motivem měl být majetkový prospěch, když oba spoluobžalovaní v domě poškozené vzali finanční hotovost a další movité věci, bezpochyby však na návštěvu k poškozené nejeli s tím úmyslem, že se po jejím usmrcení takto obohatí. Ostatně sám nalézací soud dospěl k závěru, že obžalovaní nejeli do [REDAKCE] s úmyslem poškozenou usmrtit. Naopak bylo bez jakýchkoliv pochybností zjištěno, že spoluobžalovaná [REDAKCE] měla dlouholeté spory s poškozenou, včetně sporů soudních, a i krátce před usmrcením mezi nimi došlo k prudké hádce. Ve smyslu usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1021/2014 ze dne 1. 10. 2014, společný úmysl, kam patří i sledování společného cíle, nebyl ve vztahu k obžalovanému prokázán. Výpověď spoluobžalované považuje obžalovaný za nevěrohodnou, neboť je vyvrácena dalšími provedenými důkazy, zejména odbornými vyjádřeními, kamerovými záznamy a výpisy telekomunikačních hovorů. Obžalovaný na svou obhajobu navrhl provedení celé řady důkazů, když v tomto směru odkazuje na jejich rekapitulaci, kterou učinil krajský soud dne 27. 3. 2024, a trvá na jejich provedení. Zejména se jedná o znalecký posudek znalce z oboru biomechanika, rekonstrukci činu na místě, konfrontaci, odborné zkoumání plastového krytu nalezeného na místě činu, výsledky svědků [REDAKCE] a vrchního komisaře [REDAKCE] výsledků psychologů z nemocnice Vázební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [REDAKCE] a další navržené důkazy. V případě jednání uvedeného pod bodem II. 1. výroku rozsudku, tj. hromadění a opatrování zbraní bez povolení, má obžalovaný za to, že toto jednání mu nebylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, když trvá na tom, že nalezené zbraně nebyly v jeho vlastnictví. Zde lze považovat za stěžejní, že nalézací soud neprovedl důkazy obžalovaným navržené a spokojil se pouze s nevěrohodnými svědectvími [REDAKCE] a [REDAKCE] a s tím, že zbraně byly u obžalovaného nalezeny. Obžalovaný proto závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že jej v plném rozsahu zprošťuje obžaloby, případně aby věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

6. V doplnku odvolání vypracovaném novým obhájcem obžalovaný [REDAKCE] nad rámec výše uvedeného namítl, že stěžejním v této kauze zůstává, kdo poškozenou usmrtil. Zde se výpovědi obžalovaných zcela rozcházejí, přičemž do současné doby nebyl zajištěn a proveden žádný věrohodný důkaz, na základě kterého by bylo možno učinit jistý závěr, že vraždu spáchala obžalovaná [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE] či oba dva. Zde odvolatel připomíná, že navrhoval provedení konfrontace obžalovaných dle § 104a trestního řádu, a to právě za účelem vyjasnění rozporů mezi jejich výpověďmi. Mechanismus útoku nevylučuje, aby celý útok (vázou a následně vrtačkou) spáchala obžalovaná [REDAKCE] a to zčásti i proto, že to byla ona, kdo bezprostředně před útokem vyjmul z vázy umělé květiny. Stran věrohodnosti obžalované je třeba poukázat na to, že během hlavního líčení konaného dne 28. 2. 2024 byla upozorněna ze strany nalézacího soudu hned sedmnáckrát na rozpory ve svých výpovědích dle § 207 odst. 2 trestního řádu. Svědci [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou nevěrohodní už jen proto, že obžalovanou navštívili v době její koluzní vazby, což je naprosto flagrantní pochybení, neboť s nimi objektivně probírala před jejich procesně použitelným výsledkem okolnosti trestného činu. Soud prvního stupně přitom tuto skutečnost nijak nezohlednil a touto otázkou se nezabýval, ačkoli obžalovaná jmenované osoby z vazby de facto úkolovala, co mají dělat, jak mají vypovídat a sdělovala jim vlastní popis toho, co a jak se stalo. Obžalovaná [REDAKCE] ve věci vypovíдалa mnohokrát, přičemž opakovaně a barvitě popsala celou řadu detailů. I přesto se do dnešní doby

detailně nevyjádřila k samotnému počátku útoku. Vůbec objasněno dosud nebylo, jak se krytka paralyzéro dostala do vlasů poškozené. Je zde nerozhodné, zda šlo o paralyzér poškozené, či obžalované [REDACTED]. Objektivně jej ale poškozená na sebe nepoužila. Státní zástupce hovoří o obžalovaném [REDACTED] jako o „dobře fyzicky disponovaném muži“. Nebyl proto objektivně žádný důvod, proč by on měl paralyzér používat. S ohledem na fyzickou konstituci obžalované [REDACTED] však použití paralyzéro dává dokonalý smysl. Vzhledem k místu, kde byla krytka paralyzéro nalezena, lze předpokládat, že prvotní útok byl veden právě paralyzérem zezadu na poškozenou, která v důsledku znehybnění/paralýzy upadla na obličej na zem. To nevylučuje ani dřívější fyzickou potyčku mezi poškozenou a obžalovanou [REDACTED]. Za účelem objasnění, zda stopy na těle poškozené byly, či mohly být stopy způsobené použitím právě paralyzéro, navrhuje obžalovaný [REDACTED] doplňující výslech [REDACTED] a [REDACTED]. Je přitom krajně nepravděpodobné, že by poškozená nosila jen tak krytku od paralyzéro ve vlasech. Naopak je více než možné, že se do jejích vlasů krytka dostala při útoku na ni. Zároveň nedošlo k žádnému odbornému zkoumání krytu paralyzéro, ač takové zkoumání obžalovaný [REDACTED] navrhoval. Na tomto důkazním návrhu obžalovaný trvá, neboť nelze vyloučit, že na krytu budou (s ohledem na jeho zamotání do vlasů poškozené) stopy způsobitelné k identifikaci osoby, která paralyzér použila. Soud prvního stupně vymezil skutek tak, že k vraždě došlo dne [REDACTED] 2022 v přesně nezjištěné době po 16. hodině. Pokud by obžalovaný do domu v [REDACTED] dorazili hodinu po západu Slunce, tak skutečně lze uzavřít, že vražda se dne [REDACTED] 2022 musela stát za tmy. Nálezací soud přitom oproti provedeným důkazům svévolně vyloučil, že by poškozená mohla zemřít až dne [REDACTED] 2022. Obžalovaný [REDACTED] proto navrhuje doplňující výslech [REDACTED] a [REDACTED] k zodpovězení otázky, jaké časové rozmezí označuje pojem „cca“ v jím zpracovaném posudku, tedy zda jde o rozmezí jednoho, popř. i více dnů mimo období od dne [REDACTED] 2022 do dne [REDACTED] 2022. V této souvislosti je třeba vzít v úvahu, že obžalovaná [REDACTED] dne [REDACTED] 2022 koupila v 16:45 hod. v [REDACTED] na [REDACTED] (umístěném na výpadovce [REDACTED] na [REDACTED] vrtáky svou platební kartou. Její tvrzení, že nemohla být [REDACTED] 2022 na místě činu, se jeví zatím neprokázaným. Závěr soudu prvního stupně, že hledání zboží na internetu přes mobilní telefon poškozené mohl vykonat sám obžalovaný [REDACTED] je ničím nepodložený. Pokud obžalovaný tvrdí, že takovou aktivitu on neprováděl, jde o negativní skutkové tvrzení, které samo o sobě nejde prokazovat. I zde platí, že neprokázaná vina má stejnou hodnotu jako prokázaná nevina. Nepředloží-li obžaloba důkaz vyvracející jeho obhajobu, je nutno (i s ohledem na zásadu in dubio pro reo) vycházet z toho, že aktivitu na svém mobilním telefonu realizovala sama poškozená – ergo, že byla minimálně dne [REDACTED] 2022 v 18:39 hod. naživu. Za zcela absurdní považuje obžalovaný [REDACTED] závěr soudu, že obžalovaná [REDACTED] neměla žádný transparentní důvod uvést nepravdu o světlu/šeru/tmě v místnosti v čase činu. Je totiž naopak zřejmé, že obžalovaná [REDACTED] se snažila časově zasadit útok do doby, kdy byl v místě činu obžalovaný [REDACTED]. Pokud by totiž připustila, že útok se stal v době, kdy již byla tma, spadal by do doby, kdy byl obžalovaný prokazatelně mimo [REDACTED] ergo do doby, kdy jediným možným pachatelem vraždy byla právě a jen obžalovaná. Ta měla tedy velmi zásadní důvod uvést o dané skutečnosti nepravdu. Ze zajištěných stop se podává, že na parapetu v pracovně byly připravené hmoždinky. Lze proto minimálně předpokládat, že v pracovně byl i další materiál/nářadí včetně příslušné vrtačky, která byla opatřena prodlužovačkou. Z výše uvedených důvodů lze jako nepodložený (ba nepravděpodobný) odmítnout závěr soudu, že útok vrtačkou byl až po přerušení afektivního jednání (tj. po útoku vázou). Vrtačka totiž dle zajištěných stop byla od počátku umístěna

v pracovně, zřejmě byla i zapojena do elektrické zásuvky a opatřena upnutým vrtákem o průměru 6 mm. Pokud jde o útok vedený vrtačkou, přestože poškozená ještě mohla být živá, nutně nemusela útok tímto nástrojem vnímat po omráčení v důsledku užití paralyzérů. Ponechání vražedného nástroje na místě činu je v přímém rozporu s až nesmyslnou snahou zamést stopy tím, že se řada věcí rozvozí na řadu různých míst, a to navíc natolik ledabylým způsobem, a že jsou „náhodou“ po řadě měsíců od údajného zhlazení nalezeny v téměř neporušeném stavu. Fakt, že vražedný útok dle znalce psychologa neodporoval osobnosti obžalovaného [REDAKCE] není důkazem o tom, že se tento takového útoku i dopustil. Zásadním důvodem, proč je dle odvolatele třeba zpracovat revizní znalecký posudek je fakt, že znalec Mgr. Perníčka, Ph.D. dospěl hned ke dvěma odlišným a vzájemně se vylučujícím závěrům. Zatímco ve svém znaleckém posudku uvádí, že resocializace obžalovaného [REDAKCE] se jeví jako nepravděpodobná, tak během hlavního líčení svůj závěr změnil a uvedl, že se obává, že resocializace je nemožná. Nevyslyšen zůstal rovněž požadavek odvolatele na zjištění pravidelnosti a datace čištění chodníku na mostu

[REDAKCE] v [REDAKCE] od správce komunikace. K návrhu na provedení výslechu osob [REDAKCE]

[REDAKCE] a [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE]

poznámává, že výslechy těchto osob nebyly bez hlubšího odůvodnění nalézacím soudem realizovány. Další opomenuté důkazy odvolatel navrhuje provést v podobě přehrání kompletního videozáznamu z prověrky na místě ze dne 21. 2. 2023, přehrání kompletního videozáznamu z rekonstrukce ze dne 24. 2. 2023, výslech psychologky z VV [REDAKCE] která v období dnů 31. 5. 2023 až 18. 7. 2023 byla jedinou psychologkou v uvedené věznici a v neposlední řadě provedení rekonstrukce na místě činu. Odvolatel dále v souvislosti s problematikou tzv. opomenutých důkazů odkazuje na závěry rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 3 Tdo 853/2009, 8 Tdo 1189/2014 a na nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 733/01, sp. zn. III. ÚS 376/03 sp. zn. III. ÚS 84/94 a sp. zn. III. ÚS 166/95, z nichž cituje příslušné pasáže. Přestože motiv pachatele není znakem (základní) skutkové podstaty trestného činu vraždy, pak se nalézací soud musí s danou otázkou vypořádat, neboť právě motiv (či jeho absence) může mít vliv na spolehlivý závěr o existenci úmyslného zavinění pachatele, či naopak o jeho vyloučení. Obžalovaná [REDAKCE] dokázala před lékaři, a to i před posudkovou komisí řadu let simulovat jak Aspergerův syndrom, tak i autismus. Byla to obžalovaná [REDAKCE] která v komunikaci s matkou zmiňuje vrtačku. Obžalovaný [REDAKCE] v této souvislosti jako listinný důkaz navrhuje provést diplomovou práci sepsanou obžalovanou [REDAKCE] Tato práce je z [REDAKCE] 2020, tedy relativně v blízké časové souvislosti s vraždou. Obžalovaná [REDAKCE] v ní popisuje své vlastní soudní pře vedené se svou matkou – poškozenou. Pasáže citované odvolatelem z této práce svědčí o animozitě, až možná o nenávisti, kterou obžalovaná [REDAKCE] měla vůči poškozené, a tedy o jejím motivu. Zároveň je paradoxní, že právě obžalovaná [REDAKCE] označovala svou matku za manipulátorku, když sama obžalovaná [REDAKCE] byla psychiatricky hodnocena jako „v popředí bolestínské postoje a egocentrismem, vysoce pravděpodobné účelové a manipulativní faktory“. Soud prvního stupně úmysl k získání majetkového prospěchu dovozuje z toho, že prý obžalovaní vzali finanční částku, šperkovnici, dálkový ovladač a kabelku, ačkoli vše vychází pouze z výpovědi obžalované. Šperkovnici přitom měla přinést právě obžalovaná, k odcizení vozidla nedošlo a kabelka byl dárek od matky pro obžalovanou. Tím, že zde byla závět' obžalované [REDAKCE] ve prospěch [REDAKCE] opatřená úředně ověřeným podpisem obžalované [REDAKCE] velmi pravděpodobně by neměl obžalovaný [REDAKCE] doslova nic z majetkového prospěchu obžalované

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

██████████ a to ani za jejího života, ani v případě její smrti. Z majetku poškozené si přitom obžalovaný ██████████ nevzal rovněž nic. Ohledně skutku pod bodem II. 1. obžalovaný ██████████ od počátku odmítal vinu a namítal, že zbraně a střelivo mohly být na místo doneseny dodatečně (tj. v rozmezí od zadržení jeho osoby dne ██████████ 2022 do data prohlídky prostor dne ██████████ 2022). Do všech prostor, v nichž byly nalezeny zbraně a střelivo, měly v období po zadržení obžalovaného bez omezení přístup další osoby. Fakt, že případně podílel na stěhování věcí ve druhé polovině roku 2022 ničeho nesvědčí o tom, že by prokazatelně věděl o tom, že mezi stěhovanými věcmi jsou i zbraně a střelivo. Jeho obhajoba by musela být vyvrácena provedenými důkazy, k čemuž však nedošlo. To, zda obžalovaný ██████████ má nebo nemá vztah ke zbraním je pro naplnění objektivní i subjektivní stránky daného trestného činu irelevantní. Pojem „razantní střelbyschopný dopad“ použitý nalézacím soudem nemá žádnou svou legální definici a není užíván ani v judikatuře, či odborné literatuře. Pakliže má tento soud za to, že právě „počet a povaha“ nábojů, které měly mít „razantní střelbyschopný dopad“, znamenala naplnění shora uvedeného znaku samostatné skutkové podstaty dle § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, byl povinen jednoznačně, přezkoumatelně svou úvahu vtělit do rozsudku. Taková úvaha však v rozsudku zcela absentuje.

7. Obžalovaná ██████████ odůvodnila odvolání prostřednictvím obhájce, přičemž zdůraznila, že podstatným pro míru její trestní odpovědnosti zůstává, zda a) se podílela na útoku skleněným předmětem (vázou) na poškozenou, b) byla přítomna útoku vrtačkou na poškozenou a c) se na útoku vrtačkou podílela. Odvolatelka má za to, že nalézací soud nezjistil bez pochybnosti její skutečný podíl na útocích na poškozenou, vedených druhým spoluobžalovaným, když provedené důkazy hodnotil sice ve vzájemné souvislosti, avšak bez úplného respektu k imperativu dostatečně uzavřeného a uceleného řetězce nepřímých důkazů a k zásadě in dubio pro reo. Tím nalézací soud dovodil (skutkově ustálil) dle odvolatelky nesprávně její podíl na útocích na poškozenou, její zavinění, a proto posoudil celkově věcně nesprávně míru její trestní odpovědnosti. Podle názoru odvolatelky, odlišného od názoru nalézacího soudu, jsou v řetězci důkazů mezery natolik významné, že neumožňují uzavřít, že řetězec je ucelený, bezmezný a nenarušený a že z něj vyplývá s potřebnou mírou jistoty, že se odvolatelka podílela na útocích na poškozenou, s úmyslem ji usmrtit, a tím že se podílela na jejím zavraždění, navíc v přísnější právní kvalifikaci. Obhajoba zdůrazňuje, že je rozdíl mezi pasivní přítomností na místě činu v pracovně, a mezi aktivním, zaviněným, spolupodílem na smrtícím útoku. Přitom ani nalézací soud neuzavřel, že oba útoky (vázou a vrtačkou) byly vedeny jedním úmyslem usmrtit poškozenou. To má význam i pro posuzování míry účasti odvolatelky na druhém útoku na poškozenou (vrtačkou), který teprve byl smrtící. Nicméně předně z ničeho nevyplynulo, že odvolatelka byla alespoň smířena s tím, že možným následkem útoku vázou proti tělu poškozené může být její smrt, o vyšších formách úmyslného zavinění nemluvě. Vstup do útočného děje nebyl veden úmyslem poškozenou usmrtit, nýbrž se záměrem změnit trajektorii pohybu vázy tak, aby váza nedopadla na tělo poškozené, a to se setrvalým odkazem, že její způsoblost vnímat děj na místě činu a do děje zasáhnout byla omezená, pokud jde o počátek konfliktu a počátek útoku vázou. Varianta dopadu vázy na podlahu není vyloučená a s ohledem na její masivní povahu jeví se jako pravděpodobnější než dopad na hlavu poškozené. Svědci z doslechu ██████████ a ██████████ nepodporují tím, co uvedli, závěr nalézacího soudu o trestněprávně aktivním jednání odvolatelky v první fázi konfliktu s poškozenou a útočení na ni. Rekonstrukce do věci potřebné jasno nevnesla, jiný důkazní prostředek proveden nebyl. Zranění na rukách

mohla být způsobena mechanismem, který odvolatelka popsala. Obhajoba odvolatelky, resp. její popis chování při útoku vázou (který je nepřesný, variantní) tak není spolehlivě vyvrácena. Pokud totiž nalézací soud dovozuje spolupachatelství ze zranění rukou odvolatelky a z její participaci na zahlazování stop, obhajoba poukazuje na to, že ze zranění odvolatelky nic dovozovat nelze a samotná, byť i aktivní, participace na úpravách místa činu spolupachatelství sama o sobě nenasvědčuje. Ve světle uvedeného nelze bez pochybností (při aplikaci zásady *in dubio pro reo*) uzavřít, že se odvolatelka podílela na útoku vázou na hlavu poškozené s úmyslem poškozené ublížit. Samotná přítomnost při útoku neznámá *eo ipso* podíl na něm; podíl ve smyslu volního, zde navíc úmyslného, jednání. Odvolatelka má dále za to, že zjištění nalézacího soudu o její setrvalé a nepřerušené přítomnosti v pracovně, o její dohodě se spoluobžalovaným o usmrcení poškozené vrtačkou s rozmyslem nemá dostatečnou oporu v provedených důkazech. Dle ní není předně najisto postaveno, že byla přítomna v pracovně při útoku vrtačkou, nicméně i kdyby tomu tak bylo po celou dobu jeho vedení, neznámá to předně samo o sobě dohodu (třeba i konkludentní) se spoluobžalovaným o usmrcení poškozené, navíc dohodu kvalifikovanou ve smyslu odst. 2 § 140 trestního zákoníku. Stěžlí lze akceptovat hypotézu konkludentní dohody dvou osob, že třetího usmrtí, aby si přisvojili jeho majetek či na něm po jeho smrti získali majetkový prospěch, a to navíc v době před započítáním útoku vrtačkou. Je třeba zdůraznit, že taková dohoda (navíc kvalifikovaná) musela být – v intencích úvah nalézacího soudu – učiněna. Přitom z výroku o vině neplyne, zda dohoda měla směřovat k získání majetkového prospěchu či výhody, nebo obého. Závěr o majetkovém prospěchu spočívajícím v odstranění překážky prodeje domu odvolatelky v [REDAKCE] nemůže obstát. Subjektivně pocíťovaná překážka prodeje by musela být přítomna v okamžiku premeditace (a to prokazatelně) a musela by být její součástí. Z ničeho nevyplývá, že tomu tak bylo. Úmysl okrást poškozenou mohl být pojat až po jejím usmrcení. Jde o rovnocennou hypotézu se závěrem nalézacího soudu o tom, že úmysl získat majetkový prospěch byl pojat ještě před zahájením útoku vrtačkou. Nebylo navíc bezpečně prokázáno, v čem měl spočívat majetkový prospěch, kterého měli obžalovaní docílit útokem vrtačkou. Primárně však není dle odvolatelky spolehlivě zjištěn ani úmysl usmrtit podílem na útoku vázou a nelze uzavřít bez pochybností, že odvolatelka po skončení útoku vázou, pojala úmysl nechat poškozenou usmrtit vrtačkou, nota bene společným jednáním se spoluobžalovaným. Úvaha, že na vrtačce se může jednat o krev obžalované jeví se být jen nepotvrzenou (a dnes již nepotvrditelnou) hypotézou, která nemůže mít usvědčující relevanci. Jedním z pramenů poznání podílu odvolatelky na událostech dne [REDAKCE] 2022 jsou výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] a svědkyně [REDAKCE] se kterými odvolatelka o událostech hovořila. Jde tedy o svědectví z doslechu od samotné odvolatelky. Odvolatelka má s odkazem na v odvolání citované příslušné pasáže jejich výpovědí a jejich vyhodnocení na rozdíl od nalézacího soudu za to, že tyto výpovědi ani ve svém souhrnu nemohou být dostatečnou oporou pro závěr o jejím kvalifikovaném podílu na usmrcení poškozené. Pokud jde o duševní stav odvolatelky nalézací soud vysvětluje důvody, pro které neuvěřil té části její výpovědi, ve které popisuje svůj podíl na událostech dne [REDAKCE]. Krajský soud předně pochybuje, že byla s to vykročit ze šokového až zamrznutého stavu po úderech hlavou poškozené o zem a po prvních úderech vázou a aktivně zasáhnout proti dalším úderům vázou. To však není vyloučené, neboť stav šoku nebo zamrznutí může trvat i krátkou dobu (viz posudek o osobnosti a psychice odvolatelky). To, co obžalovaná uvedla o svém stavu, ve kterém se nacházela dne [REDAKCE], nebylo spolehlivě vyvráceno; její chování v následujících dnech nemůže být bez dalšího důkazem jejího stavu dne [REDAKCE] při a bezprostředně po útoku na poškozenou. Stranou dostatečné pozornosti zůstalo, že

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

chování odvolatelky po činu do značné míry odpovídá jejímu osobnostnímu profilu a znalci diagnostikové smíšené poruše osobnosti s hraničními, anankastickými a histrionskými rysy. Prizmatem toho je třeba posuzovat její chování ve dnech [REDAKCE] až [REDAKCE] 2022, její způsob obhajoby a její výpovědi. Ve prospěch odvolatelky mluví fakt, že její vztah ke spoluobžalovanému v době skutku, tak jak jej popsala, do značné míry koresponduje s její osobností. Což má samozřejmě vliv na její věrohodnost, kterou měl nalézací soud posuzovat i ve vazbě na citovaný závěr znaleckého posudku, což však neučinil. Odvolatelka navrhuje doplnit dokazování o výsledk znalců MUDr. Nedomy a Mgr. Perničky se zaměřením na variabilitu jejích reakcí na stres, možnou délku trvání šoku z něj a zamrznutí obecně, a poté důsledně ohledně události dne [REDAKCE] a stavu odvolatelky v tento konkrétní den. K úvahám nalézacího soudu, jakkoliv jim nelze upřít ratio (opírající se o to, jak se lidé obvykle chovají), obhajoba uvádí, že obvyklé vzorce chování nejsou vůdčí ze sta procent, navíc v atypických situacích. V tomto případě zejména s ohledem složitost osobních a citových vztahů mezi spoluobžalovanými, které, jako všechny sociální vztahy nejsou statické a procházejí změnami. Zahlazování stop samo o sobě důkazem být nemůže, protože nějaký závislostní vztah odvolatelky se spoluobžalovaným existoval, a ten odpovídá jejímu osobnostnímu profilu. Nalézací soud má za zjištěné mj. to, že odvolatelka uklízela dne [REDAKCE] v domě z podlahy svou krev mezi pracovní a koupelnou. Přítomnost její krve na uvedené trase staví do rovnocenného pravděpodobnostního světla, že krev na uvedené místo se dostala, když odvolatelka opustila pracovní po rozbití vázy, a nikoliv až v průběhu nebo po dokonání útoku vrtačkou. Stejně platí i ohledně krve nalezené v koupelně na dlažbě a v odpadní trubce umyvadla v koupelně. Zde je třeba vytknout, že krev sice nebyla ztotožněna DNA identifikací, nicméně měla být použita (levnější) metoda pomocí zjišťování krevních skupin, která mohla vést k bližší identifikaci. Podstatným však zůstává, že i tato krev se na popsané místo nálezu mohla dostat způsobem, který popsala odvolatelka, a nikoli tak, jak uvažuje nalézací soud. Ve světle všeho výše uvedeného je minimálně sporná právní kvalifikace věci dle odst. 2 § 140 trestního zákoníku, a dle odst. 3, písm. i) a j) cit. zák. Odvolatelka závěrem navrhuje, aby odvolací soud zrušil rozsudek nalézacího soudu ve všech výrocích jí se týkajících, přičemž další postup ponechává na odvolacím soudu.

8. Krajský státní zástupce v Hradci Králové podal odvolání v neprospěch obžalovaného [REDAKCE] a to výlučně do výroku o trestu odnětí svobody. Obžaloba je přesvědčena, že trest vyměřený ve výši 25 let je trestem nepřiměřeně mírným, a to s přihlédnutím ke stupni společenské škodlivosti spáchaného jednání, osobnosti obžalovaného, závěrům znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie a způsobu spáchání skutku ke škodě poškozené. V tomto směru je třeba dát jasný signál společnosti, že ani napjaté rodinné vztahy nemohou vést ke zbavení života kohokoli. Jednání obžalovaného má znaky zvlášť zavrženíhodného způsobu provedení činu směřujícího proti osobě ve věku [REDAKCE] let. Poškozená neměla šanci tomuto napadení vzdorovat. Útok byl nečekaný, počínající stržením poškozené na zem, posazením se na tělo poškozené, údery její hlavou o tvrdou a pevnou podložku a údery předmětem – vázou, přičemž vyvrcholil použitím elektrické vrtačky proti hlavě v tu dobu žijící poškozené. Ta byla v důsledku tohoto jednání nepochybně vystavena extrémním fyzickým a psychickým útrapám. Obžalovaný se napadení poškozené dopustil v jejím domě, tedy na teritoriu, kde mají občané právo užívat domovní svobody, čemuž odpovídá i pocit maximálního bezpečí. Souhrn těchto konkrétních aspektů, charakterizujících objektivní stránku spáchaného zločinu, jednoznačně signalizuje nutnost označení způsobu provedení činu jako zvlášť zavrženíhodného.

Zvlášť zavrženíhodnou pohnutku lze důvodně spatřovat v případě útoku na poškozenou v sofistikovaném úmyslu získat majetkový prospěch. Obžalovaní se tohoto jednání dopustili ve zjevné neúctě k lidskému životu a v příkrém rozporu s morálkou občanské společnosti. O jejich naprosté bezcitnosti hovoří fakt, že absolutně nerespektovali právo jiných na život a útok vedli naprosto racionálně za účelem chladnokrevného a sobeckého uspokojení jejich potřeb. V rámci svého jednání postupovali velmi racionálně i v případě zahlazování stop. Tělo poškozené polili kyselinou, věci z místa jednání vyhodili na různých místech. Není patrné, že by obžalovaný [REDAKCE] pocíťoval nad svým jednáním výčitky svědomí. Je třeba přihlédnout i k tomu, že byl v minulosti opakovaně soudně trestán, přičemž vykonané tresty neměly na jeho chování žádný podstatný vliv, že spáchal více trestných činů, a že absentuje doznání a sebereflexe. Dle názoru obžaloby jsou u obžalovaného splněny podmínky pro uložení výjimečného trestu, a to trestu doživotního ve smyslu § 54 odst. 3 trestního zákoníku jako trestu úhrnného dle § 43 odst. 1 trestního zákoníku. Uložení trestu odnětí svobody na doživotí vyžaduje i účinná ochrana společnosti. Je třeba zdůraznit, že trestní zákoník vychází z jednoty individuální a generální prevence, přičemž obě složky se vzájemně ovlivňují. Generální prevenci proto nelze ani z hlediska požadavku na účinnou ochranu společnosti zakotvenou v ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku posuzovat zcela izolovaně, neboť vhodné individuálně preventivní působení trestu, jeho spravedlivost, adekvátnost a neodvratnost podmiňuje i správnou funkci generálně preventivní, která zpětně rovněž pozitivně umocňuje prevenci individuální. Pokud by odvolací soud nedospěl k závěru, že uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti, pak odborný závěr znalce svědčí jednoznačně pro splnění druhé podmínky ustanovení § 54 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku, a to že není naděje, že by obžalovaného [REDAKCE] bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad 20 do 30 let. Znalec psycholog Mgr. Perníčka, Ph.D. neshledal u obžalovaného [REDAKCE] žádné pozitivní faktory resocializace a tuto označil za nemožnou. Pokud se jedná o výkon trestu, nepřichází v úvahu jiná alternativa než zařadit obžalovaného do věznice se zvýšenou ostrahou. Vzhledem ke shora uvedeným skutečnostem státní zástupce závěrem navrhuje podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích ze dne 28. března 2024 sp. zn. 62 T 2/2024 zrušit ve výroku o trestu u obžalovaného [REDAKCE] a nově rozhodnout o uložení trestu odnětí svobody dle § 140 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 54 odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku na doživotí, a pro jeho výkon zařadit obžalovaného podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku do věznice se zvýšenou ostrahou, a dále uložit trest propadnutí věci, tak jak byl uložen nalézacím soudem.

9. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1, odst. 3 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
10. V řízení, které předcházelo napadenému rozsudku, byly provedeny řádným způsobem veškeré důkazy významné pro objasnění skutečného stavu věci při dodržení všech zákonných ustanovení, jimiž se má zabezpečit právo obžalovaných na řádnou obhajobu. Provedené dokazování je proto bezvadné a řízení předcházející napadenému rozsudku nevykazuje takové procesní vady, nota bene podstatné, na něž by bylo nutno reagovat postupem podle § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu.
11. Pokud jde o námitku, že během hlavního líčení konaného dne 28. 2. 2024 byla obžalovaná upozorněna ze strany nalézacího soudu hned sedmnáctkrát na rozpory ve svých výpovědích dle §

12. Krajský soud vedl dokazování způsobem a v rozsahu předpokládanými v ustanovení § 2 odst. 5 trestního řádu, když v zásadě správně postupoval tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.
13. Obžalovaný nicméně trvá na provedení dalších důkazů, a to znaleckého posudku z oboru biomechanika, v jehož rámci by znalec mohl určit, zda útok na poškozenou [REDAKCE] (fyzické napadení, útok vázou) mohla, např. vzhledem ke své tělesné konstituci, vést i spoluobžalovaná. Dále za účelem objasnění, zda stopy na těle poškozené byly, či mohly být stopy způsobené použitím právě paralyzérů a k zodpovězení otázky, jaké časové rozmezí označuje pojem „cca“ v jím zpracovaném posudku, tedy zda jde o rozmezí jednoho, popř. i více dnů mimo období od dne [REDAKCE] 2022 do dne [REDAKCE] 2022, navrhuje doplňující výslech soudních lékařů [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dále navrhuje odborné zkoumání krytu paralyzérů, neboť nelze vyloučit, že na krytu budou (s ohledem na jeho zamotání do vlasů poškozené) stopy způsobené k identifikaci osoby, která paralyzér použila. Obžalovaný trvá na provedení rekonstrukce na místě činu, konfrontaci, výsleších svědků [REDAKCE], vrchního komisaře [REDAKCE] a [REDAKCE] a výslechu psycholožky z nemocnice Vázební věznice a ústavu pro výkon zabezpečovací detence [REDAKCE]. Dalším důkazním návrhem je vypracování revizního znaleckého posudku, neboť znalec Mgr. Perníčka, Ph.D. dospěl ke dvěma odlišným a vzájemně se vylučujícím závěrům stran resocializace obžalovaného [REDAKCE]. Nevyslyšen zůstal rovněž požadavek odvolatele na zjištění pravidelnosti a datace čištění chodníku na mostu [REDAKCE] v [REDAKCE] od správce komunikace. Další opomenuté důkazy odvolatel navrhuje provést v podobě znovupřehrání kompletního videozáznamu z prověrky na místě ze dne 21. 2. 2023 a z rekonstrukce ze dne 24. 2. 2023. Jako listinný důkaz navrhuje provést diplomovou práci sepsanou obžalovanou [REDAKCE].
14. Odvolatelka navrhuje doplnit odvolání o výslech znalců MUDr. Nedomy a Mgr. Perníčky se zaměřením na variabilitu reakcí na stres, možnou délku trvání šoku z něj a zamrznutí obecně, a poté s ohledem na osobnost odvolatelky důsledně ohledně událostí dne [REDAKCE] 2022 a stavu odvolatelky v tento den, a dále o záznamy telefonických rozhovorů z vazby se svědky [REDAKCE] a [REDAKCE].
15. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací neshledává oproti obhajobě obou obžalovaných potřebu dokazování, až na níže uvedenou, byť podstatnou výjimku, jakkoli doplňovat, neboť v nezbytném rozsahu bylo dostatečným způsobem prokázáno, že se staly skutky, v nichž jsou spatřovány trestné činy, že tyto skutky spáchali obžalovaní, případně z jakých pohnutek, když náležitým způsobem byly objasněny též podstatné okolnosti mající vliv na posouzení povahy a závažnosti činů, podstatné okolnosti k posouzení osobních poměrů obžalovaných, podstatné

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje

9

21. Ohledně nadbytečnosti důkazu, tj. argumentu, dle něhož určité tvrzení, k jehož ověření nebo vyvrácení je důkaz navrhován, bylo již v dosavadním řízení bez důvodných pochybností (s praktickou jistotou) ověřeno nebo vyvráceno, je žádoucí zmínit, že k tomu, zda stopy na těle poškozené byly, či mohly být, způsobené použitím paralyzérů, se znalci vyjádřili při popisu zjištěných zranění během pitvy, kdy žádné takové zranění podle pitevního protokolu nebylo shledáno. Znalci rovněž zodpověděli otázku, jaké časové rozmezí označuje pojem „cca“ v jimi zpracovaném posudku, tedy zda jde o rozmezí jednoho, popř. i více dnů mimo období od dne [REDAKCE] 2022 do dne [REDAKCE] 2022. U hlavního líčení (č. l. 3318 spisu) kategoricky uvedli, že „rozsah doby smrti, tedy [REDAKCE] až [REDAKCE] je skutečně maximálně možný. To znamená, že např. jeden den před nálezem těla by nebyl možný“. Vypracovávat znalecký posudek z oboru biomechaniky k tomu, zda útok na poškozenou mohl, např. vzhledem ke své tělesné konstituci, vést i spoluobžalovaná, je nadbytečné, neboť i bez odborných znalostí je možno konstatovat, že taková schopnost evidentně byla dána. Revizní znalecký posudek k posudku znalce Mgr. Perníčka, Ph.D. je redundantní, neboť prognóza resocializace obžalovaného [REDAKCE] se z psychologického hlediska stávajícího znalce jeví jako nepravděpodobná, přičemž při propojení jen s doplňující otázkou samotného působení výkonu vazby nebo teoretického výkonu trestu odnětí svobody není možná. Nejedná se o nějaký zásadní rozpor, nýbrž o prohloubené stanovisko znalce, jaký vliv na možnost nápravy má samotné omezení osobní svobody obžalovaného. Doplňovat výslech stejného znalce se zaměřením na variabilitu reakcí obžalované na stres, možnou délku trvání šoku z něj a zamrznutí je s ohledem na stávající závěry znalce a meritorní rozhodnutí bezpředmětné a bezúčelné. Provádět jako důkaz diplomovou práci sepsanou obžalovanou [REDAKCE] je nepotřebné, neboť předchozí nepřátelské vztahy mezi obžalovanou a poškozenou byly dostatečně objasněny, včetně jejich občanskoprávních soudních sporů.
22. Stranou těchto kategorií pak zůstává navrhovaná rekonstrukce na místě činu, kterou odmítla obžalovaná [REDAKCE] provést. Znovupřehrání kompletního videozáznamu z prověrky na místě ze dne 21. 2. 2023 a z rekonstrukce ze dne 24. 2. 2023 je bezpředmětné, neboť tyto záznamy byly jako důkaz provedeny u soudu prvního stupně a soud druhého stupně se s nimi samozřejmě v rámci přípravy odvolacího řízení seznámil.
23. Odvolací soud však, jak zmínil výše, potřebu doplnit dokazování naznal, a to pokusem o provedení konfrontace. Podle § 104a odst. 1 trestního řádu „jestliže výpověď obviněného v závažných okolnostech nesouhlasí s výpovědí svědka nebo spoluobviněného, může být obviněný postaven svědkovi nebo spoluobviněnému tvář v tvář“. Nálezací soud se k tomuto „zvláštnímu způsobu dokazování“ sice vyjádřil, když v bodě 139. napadeného rozsudku uvedl, že obžalovaný [REDAKCE] byl jednoznačně usvědčován výpovědí obžalované [REDAKCE] která korelovala s ostatními zásadními důkazy, a nebyl tak materiálně dán důvod ke konfrontaci obžalovaných, odvolací soud nicméně měl konfrontaci v posuzované věci za zásadní a stěžejní úkon trestního řízení. Obžalovaná [REDAKCE] se však konfrontace s obžalovaným [REDAKCE] odmítla v průběhu odvolacího řízení zúčastnit, výpověď jako takovou ale neodepřela, a proto byla k podstatným okolnostem skutku pod bodem I. 1. odvolacím soudem znovu podrobně vyslechnuta.
24. Ve vztahu k významným skutkovým okolnostem týkajícím se obžalovaného [REDAKCE] postupoval nálezací soud ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu, když v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů náležitě zhodnotil provedené důkazy na podkladě svého vnitřního přesvědčení, které však bylo zjevně založeno na pečlivém uvážení všech

okolností případu, jak jednotlivě, tak i v jejich souhrnu a ve vzájemných souvislostech. Své logické postupy, na podkladě nichž k těmto závěrům dospěl, krajský soud v odpovídajících pasážích odůvodnění rozsudku zdůvodnil tak, jak mu ukládá ustanovení § 125 trestního řádu, stručně a srozumitelně v nich vyložil, které skutečnosti vzal za spolehlivě prokázané a o které konkrétní důkazy tato svá skutková zjištění opřel, a podrobně zde uvedl, jakými úvahami se řídil při hodnocení věrohodnosti a důkazní síly jednotlivých provedených důkazů.

25. Podle odvolacího soudu je možno spolehlivě uzavřít, že obhajoba obžalovaného [REDAKCE] uplatněná ve výpovědích následujících po té první procesně použitelné je založena pouze na určité polemice, co, kdy a jak se mohlo odehrát jinak, aniž by obžalovaný v jejím rámci snesl ve svůj prospěch jediný přesvědčivý důkaz a logický argument. Provádět či opatřit tak další důkazy, jež by tak jako tak měly ohledně viny obžalovaného [REDAKCE] pouze marginální význam, se jeví jako naprosto zbytečné, jak ostatně bylo naznačeno shora. Z tohoto hlediska lze plně akceptovat závěr prvostupňového soudu o věrohodnosti výpovědi obžalované [REDAKCE] proti spoluobžalovanému [REDAKCE] (bod 98.), jehož jmenovaná ze spáchání činu plně a přímo usvědčuje. Navíc odvolací soud dodává, že výpovědi obžalované [REDAKCE] shledal jako věrohodné v celém jejich rozsahu, tudíž i v té části, v níž uvedla svoji roli a své postavení v dané kauze, a proto není třeba se blíže vypořádávat s námitkami obžalovaného proti dvojímu posuzování její spolehlivosti. Svědectví obžalované vůči obžalovanému je oproti jeho názoru podporováno dalšími důkazy, když pro stručnost je možno odkázat na vyčerpávající odůvodnění pod body 98., 145. - 156. napadeného rozsudku. Výpověď ve svém celku, byť obžalovaná započala vypovídat podrobně až dne 15. 2. 2023, je ve své podstatě neměnná, autentická a v relaci k postavení a roli obžalovaného reálně akceptovatelná. Stranou při těchto úvahách nelze ponechat ani první procesně použitelnou výpověď obžalovaného ze dne [REDAKCE] 2022, v níž se ke spáchání zločinu vraždy přiznal, včetně jeho tvrzení, že obžalovaná [REDAKCE] nic neudělala a u zabití poškozené nebyla.
26. Co se týče konkrétních odvolacích námitek obžalovaného, krytce paralyzéry zajištěné ve vlasech poškozené se věnuje nalézací soud v bodě 157. a s tímto jeho hodnocením lze plně souhlasit. Doba úmrtí poškozené byla stanovena především na základě výpovědi obžalované, jež koresponduje závěrům znalců. Jak již bylo zmíněno, soudní lékaři uvedli, že stanovení doby smrti, tedy [REDAKCE] až [REDAKCE] 2022, je skutečně maximálně možné, do kteréhožto časového období údaje uváděné obžalovanou zapadají. Nákup vrtáků obžalovanou dne [REDAKCE] 2022 v 16:45 hod. v [REDAKCE] na [REDAKCE] platební kartou nelze vyložit jinak než snahu obžalovaného obstarat falešnou stopu, vyvinující jej, příp. i obžalovanou ze spáchání činu dne [REDAKCE] 2022. Závěr soudu prvního stupně, že hledání zboží na internetu přes mobilní telefon poškozené mohl vykonat sám obžalovaný [REDAKCE] vyplývá z výpovědi obžalované. Ponechání vražedného nástroje v podobě vrtačky na místě činu je dobře vysvětlitelné snahou obžalovaného, jak ostatně uvádí obžalovaná, zakamuflovat čin jako vraždu z nenávisti jinou osobou.
27. Naprosto jiná oproti obžalovanému [REDAKCE] byla a je však v projednávané věci důkazní situace ohledně postavení a role obžalované [REDAKCE]. Znovuprovedení jejího výslechu ve veřejném zasedání poskytlo odvolacímu soudu možnost opětovně posoudit věrohodnost jejich výpovědí, a zformovat na tomto základě jiná, důkazně podložená skutková zjištění a tomu odpovídající právní kvalifikaci. Na tomto místě je nezbytné připomenout jako odrazový můstek již do budoucna nezměnitelný a pro věc zásadní závěr krajského soudu (zákaz reformace in peius), že v projednávané věci nebyly nalezeny takové důkazy, které by bez důvodných

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

pochybností dávaly podklad ke konstatování existujícího úmyslu – předchozího uvážení k vraždě poškozené [REDAKCE] před příjezdem obžalovaných do domu v [REDAKCE] (bod 112. napadeného rozsudku). Stejně tak platí závěr nalézacího soudu, že není možné dovodit, že by vrtačka zn. Bosch byla dopravena na místo činu v úmyslu tuto použít jako smrtící nástroj proti zemřelému [REDAKCE] pro případ, že by neodsouhlasila návrhy na majetkové vyrovnání ze strany obžalovaných.

28. Krajskému soudu přitom nelze vytknout jeho úsudek, pokud jde o dobu činu (body 87. – 90.), místo činu (body 91. – 92.), způsob provedení činu (bod 93.) a v neposlední řadě fakt, že se skutku vraždy nemohla dopustit žádná jiná, cizí osoba (body 96. – 97.). Souhlasit je možno i s jeho teoretickými úvahami, že v soudní rozhodovací praxi jsou známy případy, kdy výpovědi obžalovaných či svědků mohou být vyhodnoceny jako dílem věrohodné, dílem nevěrohodné, a že toto musí být vysoce pečlivě posuzováno. Z tohoto hlediska, jak již bylo uvedeno, lze plně akceptovat i závěr prvostupňového soudu o věrohodnosti výpovědi obžalované [REDAKCE] usvědčující spoluobžalovaného [REDAKCE]
29. Nesouhlas ale musí vyslovit odvolací soud s hodnocením té části výpovědi obžalované [REDAKCE] týkající se její osoby a její role v posuzované věci, kterou nalézací soud shledává nevěrohodnou. Předně je třeba uvést, že znalec z odvětví soudního lékařství nevyloučil mechanismus vzniku zranění na ruku obžalované [REDAKCE] tak, jak jej ona popsala. To je základní a stěžejní východisko pro posouzení její obhajoby a jejího podílu na násilném usmrcení poškozené [REDAKCE] neboť jde v podstatě o jediný ve věci obstaraný důkaz, který by mohl potvrdit podíl obžalované na násilném jednání. V žádném případě nelze v tomto směru uzavřít, že šlo o „společné fyzické napadení poškozené [REDAKCE] skleněným předmětem ze strany obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] kdy prokazatelným skutkovým dějem byly aktivní úmyslné opakované údery skleněnou vázou do hlavy [REDAKCE] které lze klást za vinu oběma obžalovaným“.
30. Argumentace nalézacího soudu, že „se nejví jako pravdivé, aby obžalovaná [REDAKCE] v tvrzeném šokovém až zamrznutém psychickém stavu nečekaně zvládla vstoupit aktivně do skutkového děje a aby zabránila dalšímu ataku vázou do hlavy matky“, je pouhou a ryzí spekulací, a to stejně jako úvaha, že „je nepravděpodobné, že by až v době registrování posledního vyššího zvednutí vázy rukama obžalovaného [REDAKCE] který však vyvinul dle obžalované [REDAKCE] sílu, aby vázu hodil, dokázala přesto vázu před dopadem svými rukama uchopit“. V tomto směru není obhajoba obžalované žádným důkazem vyvrácena, a to ani případným pokusem nalézacího soudu o vyhodnocení nastalé výjimečné situace. Rozrušení či zúžené vnímání mohlo podle závěrů posudku z oboru duševněprávních věd o osobnosti a psychice obžalované trvat i krátkou dobu. Obžalovaná se v daný moment stejně dobře mohla postavit na obranu matky, stejně jako mohla vystoupit na podporu obžalovaného.
31. Obžalované nemůže v tomto ohledu stran její věrohodnosti přitěžovat a usvědčovat ji ani argumentace nalézacího soudu, že „buď po příjezdu policie na místo činu, či ve svých prvních procesních výpovědích neuvedla, že se jen pokusila ochránit před smrtí poškozenou, že s usmrcením v žádné fázi nesouhlasila a že činila navazující postupy po činu jen na pokyny spolu obžalovaného“, neboť celkově šlo nepochybně o výrazně stresující zážitek, kdy mohla pociťovat svoji vinu v tom, že spáchání tohoto činu nepřekazila a nezabránila mu, přičemž tento její počáteční postoj včetně toho, že začala vypovídat až po více než dvou měsících, lze dobře osvětlit

právě i citově vztahovou závislostí na spoluobžalovaném. Prokázat její spolupachatelství či účastenství není s to ani fakt, že byla plně trestně odpovědná a nejednala v duševní poruše, ani že by nějakým způsobem usmrcení neschvalovala. Zcela mimo řádné vyhodnocení důkazu v podobě výše citovaného závěru soudního znalce a vyhodnocení následného jednání po činu, obžalovanou nicméně akceptovatelně vysvětleného, zůstává konstatování krajského soudu, že ze zranění na rukou a aktivní participace na zahlazování stop činu bylo možno spolehlivě uzavřít, že obžalovaná [REDAKCE] jednala jako spolupachatelka trestného činu vraždy. Naprosto nepřijatelná je pak argumentace nalézacího soudu, že za další skutečnost, která odůvodňuje podíl obžalované [REDAKCE] na úmyslném usmrcení poškozené [REDAKCE] lze nepřímo považovat to, že v zásadě bezprostředně před činem vyjmula ze skleněné vázy stojící na zemi v pracovně domu v [REDAKCE] umělé květiny, ač k tomu neměla objektivní důvod. Proč se tvrzení obžalované, že šlo o neestetický prvek, míjí věrohodností, není vůbec zřejmé, a pokud by tedy měla obžalovaná tuto vázu připravit k útoku, pak je tato úvaha v příkrém rozporu se závěrem krajského soudu, že „teprve při použití vrtačky bylo jednání provázeno rozmyslem (bod 116.), a že je tedy důkazně způsobilá verze afektivního jednání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] v podobě prvotních úderů do hlavy poškozené o zem a skleněnou vázu, ve spolupachatelství“. Úvahy nalézacího soudu vyjádřené v bodech 108. a 109. napadeného rozsudku s odkazem na trhliny v tvrzení obžalované [REDAKCE] její aktivní podíl na usmrcení matky rovněž neprokazují. Je třeba stále vidět a mít na paměti, že, zjednodušeně řečeno, v dané době a chvíli byla obžalovaná citově oddaná spoluobžalovanému a že vztah s matkou měl dlouhodobě negativní kořeny.

32. Zcela mimo jakýkoli důkazní podklad je stanovisko nalézacího soudu, že „obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] s vědomím toho, že poškozená [REDAKCE] je po počátečním fyzickém útoku stále naživu, dokonali vraždu po předchozí společné dohodě a úvaze. Úvahou se rozumí rozmysl a jako společná dohoda by postačovaly konkludentní projevy vůle. Je proto nepochybné, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] ve spolupachatelství jednali s cílem poškozenou usmrtit a získat pro sebe majetkový prospěch či výhodu, když z vykonaných kroků v době před vraždou, v kontextu s vysoce systematickým chováním obou obžalovaných ihned po činu, bylo možno zřetelně seznat, že i přes počáteční jednání v afektu spáchali vraždu v úmyslu nabýt kterýkoli majetek či majetkovou výhodu ve formě zastavení civilního soudního řízení o odvolání ve sporu o určení vlastnického práva k domu v [REDAKCE] s cílem prodeje nemovitosti“. Nalézací soud při těchto úvahách zcela pomíjí skutečnost, že obžalovaná se s poškozenou soudila v různých sporech včetně tohoto po dobu takřka šesti let a že prodeji tohoto domu od roku 2019, kdy byla definitivně první žaloba poškozené o určení vlastnictví zamítnuta, nic nebránilo. V tomto ohledu rovněž nalézací soud neřeší, že součástí jejich aktuální dohody měla být i změna vlastnictví domu v [REDAKCE] jeho zápisem na poškozenou, aby tak zůstalo zachováno dědické právo pro obžalovanou, vůči čemuž by vražda s rozmyslem a s úmyslem získat majetkový prospěch z její strany byla zjevně kontraproduktivní.
33. V této souvislosti je třeba ale hlavně zdůraznit, že o žádné dohodě, ani konkludentní neexistuje žádný důkaz ani nějaký náznak či indicie. Navíc by tato dohoda učiněná mezi útokem vázou a útokem vrtačkou měla podle použité právní kvalifikace zahrnovat majetkový prospěch, který by v podstatě, jestliže je uzavřeno, že předchozí uvážení k vraždě poškozené [REDAKCE] před příjezdem obžalovaných do domu v [REDAKCE] je vyloučeno, v důsledku čehož lze odmítnout

i verzi nabytí majetkové výhody ve formě zastavení civilního soudního řízení, měl spočívat jen v odcizení hotovosti, klíčků od vozidla a kabelky.

34. Podle názoru odvolacího soudu společný úmysl obžalovaných k majetkovému prospěchu v dané fázi útoku nad rozumnou pochybnost nebyl prokázán a není dán, přičemž existují důvodné pochybnosti, zda vůbec před dokonáním vraždy došlo k nějaké dohodě. Vskutku stěží lze akceptovat hypotézu konkludentní dohody dvou osob, že třetího usmrtí, aby si přisvojili jeho majetek či na něm po jeho smrti získali majetkový prospěch, a to navíc v okamžiku před započítím útoku vrtačkou. Že by si obžalovaní v daný moment uvědomili svoji špatnou finanční situaci, vyznívá vskutku absurdně. Skutečnost, že obžalovaná měla s matkou kromě osobních sporů také spory majetkové, nemůže být důkazem pro to, že ve vyhrocené stresové situaci po skončení útoku vázou, oba nebo některý z obžalovaných najednou pomyslí na to, že usmrtí poškozenou, aby získali majetkový prospěch spočívající v ukončení sporu o domu v [REDAKCE] nebo aby získali některé věci, které některý z nich nebo možná oba odcizili z místa. Za této důkazní situace je proto třeba odmítnout jednak společný rozmysl obou obžalovaných a jednak majetkový prospěch jejich jednání. Byť může existovat důvodné, nicméně důkazně nijak nepodložené podezření o opaku, jde toliko a pouze o rovinu podezření, na jejímž základě nelze vystavět výrok o vině. Jakkoli vysoký stupeň podezření sám o sobě není s to vytvořit spolehlivý a zejména zákonný podklad pro odsuzující výrok soudu, který musí být vždy výrazem lidsky dosažitelné jistoty, plynoucí především ze zákonem stanoveného procesu zjišťování a následného vyhodnocení rozhodných skutečností tak, aby se skutkové závěry neocitly v rozporu s vlastním obsahem provedených důkazů. I z psychologického hlediska, jak konstatoval příslušný znalec, se jeví pravděpodobná motivace obžalované v dané trestní věci (ať už bude zvolena jakákoli právní kvalifikace – pozn. odvolacího soudu) jako reakce na situačně vzniklý konflikt, ovlivněná dlouhodobým konfliktním vztahem obžalované k poškozené a závislostním vztahem ke spoluobžalovanému. Partnerský vztah obžalované [REDAKCE] k obžalovanému [REDAKCE] podle psychologa vykazoval prvky závislosti, obžalovaná si obžalovaného idealizovala.
35. Tento závěr nemění nic na aplikaci ustanovení § 140 odst. 2 trestního zákoníku u obžalovaného [REDAKCE]. V tomto ohledu je možno plně souhlasit s nalézacím soudem, že při útoku vrtačkou ze strany tohoto obžalovaného se již jednalo o rozmysl navazující na jednání v afektu, neboť pro zmíněnou právní kvalifikaci není nezbytné, aby rozmysl panoval po celou dobu vražedného útoku, avšak postačí, že nastoupil po část ataku proti životu jiného člověka. Rozmysl je dán, jako tomu je v tomto případě, například tehdy, když byla poškozené v afektu způsobena závažná poranění, která by nevedla k úmrtí, a potom bylo s menším či větším odstupem času ve vražedném činu pokračováno. Provázení tohoto rozmyslu úmyslem získat majetkový prospěch se však ani ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE] jednoznačně prokázat nepodařilo, když i tato poslední fáze útoku proti tělu poškozené mohla být opodstatněně provázena původním motivem, a to reakcí obžalovaného na vzájemnou rozepří poškozené a obžalované. Obžalovaný [REDAKCE] si však musel vrtačku k útoku alespoň částečně připravit, během tohoto jednání musel i vyměnit použité vrtáky, což svědčí o tom, že zvážil zásadní okolnosti svého předpokládaného (zamýšleného) jednání, jak z hledisek svědčících pro úmyslné usmrcení jiného, tak i proti němu, zvolil vhodné prostředky k jeho provedení a zvážil i rozhodné důsledky svého činu.
36. Ohledně problematiky spolupachatelství teoreticky podrobně rozebrané nalézacím soudem není skutečně nezbytné, aby každý spolupachatel provedl smrtelný útok fyzicky, nebo aby držel smrtící

nástroj. Podmínkou spáchání trestného činu ve spolupachatelství je obecně jednak společné jednání spolupachatelů (objektivní podmínka) a jednak společný úmysl směřující ke spáchání trestného činu (subjektivní podmínka). O spáchání trestného činu společným jednáním jde nejen tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů svým jednáním naplnil všechny znaky jednání uvedeného ve zvláštní části trestního zákona, ale i tehdy, jestliže každý ze spolupachatelů naplnil jen některý ze znaků jednání uvedeného v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona, avšak souhrn jednání spolupachatelů naplňuje souhrn znaků jednání uvedeného v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona, anebo také tehdy, když jednotlivé složky společné trestné činnosti sice samy o sobě znaky jednání uvedeného v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona nenaplnují, ale ve svém souhrnu představují jednání popsané v příslušném ustanovení zvláštní části trestního zákona. Spolupachatelství je tedy činnost, při níž nemusí všichni spolupachatelé jednat stejně. K naplnění pojmu spolupachatelství není třeba, aby se všichni spolupachatelé zúčastnili na trestné činnosti stejnou měrou. Stačí i částečné přispění, třeba i v podřízené roli, jen když je vedeno stejným úmyslem jako činnost ostatních pachatelů, a je tak objektivně i subjektivně složkou děje, tvořícího ve svém celku trestné jednání. O spolupachatelství jde i v případě, že jeden ze spolupachatelů svým konáním nenaplní znaky skutkové podstaty trestného činu, tedy nemusí vyvinout žádné fyzické násilí, které by spolupůsobilo na úmyslném jednání jiného člověka. Tato eventualita však není bezbřehá a musí být náležitě odůvodněna.

37. U trestného činu vraždy nepostačuje, jako kupř. u trestného činu loupeže nebo vydírání, pouhá přítomnost další osoby zesilující účinnost násilí nebo pohrůžky násilí vykonávaného druhým pachatelem. Spolupachatelem zločinu vraždy nemůže být bez dalšího osoba, která se nijak a ničím nepodílí na úmyslném usmrcení a která je bez jakékoli aktivity tomuto jednání pouze přítomna. Taková osoba nenaplnuje ani znaky účastenství. Vědomým, za společným účelem se nesoucím spolupůsobením při páčání trestného činu je pouhá přítomnost na místě a v době trestného jednání jiné osoby totiž jen v takovém případě, je-li příchod a setrvání takové osoby, která je jinak nečinná na místě činu (kde v té době vyvíjí jiná osoba činnost směřující k určitému protiprávnímu následku - a to jak objektivně podle souvislosti s touto činností jiné osoby, tak i subjektivně podle úmyslu těchto osob, zejména i osoby, která je jinak nečinnou), složkou děje, jímž má být a popřípadě i byl způsoben podle úmyslu obou osob výsledek stíhaný trestním zákonem. Proto ani svědci z doslechu [REDACTED] a [REDACTED] ať již uvedli, že obžalovaná byla částí útoku vrtačkou přítomna, či nikoli, ani v jednom případě nepodporují závěr nalézacího soudu o trestněprávně aktivním jednání obžalované [REDACTED] stran usmrcení její matky.
38. Nalézací soud zjevně v celé kauze víceméně tendenčně a účelově vyhodnotil všechny důkazy a z nich vyplývající skutečnosti v neprospěch odvolatelky, a dospěl tak k nesprávnému závěru o jejím spolupachatelství ke zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i), j) trestního zákoníku podle § 23 trestního zákoníku, ačkoli aktuální důkazní situace umožňuje vyslovit rovnocenný závěr, a to že se na usmrcení své matky nijak nepodílela. V takovém případě bylo povinností soudu přiklonit se na základě zásady in dubio pro reo k variantě pro obžalovanou příznivější, neboť po vyhodnocení všech v úvahu přicházejících důkazů zůstávají pochybnosti o tom, jak se skutkový děj stran její osoby odehrál. Není-li totiž v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného, tj. v daném případě odvolatelky. Princip

presumpce nevinny vyžaduje, aby to byl stát, kdo nese konkrétní důkazní břemeno; existují-li jakékoliv pochybnosti, nelze je vyložit v neprospěch obviněného, resp. obžalované, ale naopak je nutno je vyložit v jeho (její) prospěch.

39. Obžalovaná [REDAKCE] svým jednáním dostatečně zahrnutým v popisu skutku v napadeném rozsudku (totožnost skutku zůstala zachována, neboť podstatu skutku tvoří jednání a následek, který jím byl způsoben, a je tedy určována účastí obžalované na určité události popsané v žalobním návrhu, ze které vzešel následek porušující nebo ohrožující zájmy chráněné trestním zákonem) nicméně naplnila znaky přečinu nadřezování podle § 366 trestního zákoníku, když přečinu nepřekážení trestného činu (§ 367 trestního zákoníku) či neoznámení trestného činu (§ 368 trestního zákoníku) nepřícházely z důvodu vztahu k osobě blízké v úvahu. Jmenovaná pachateli trestného činu vraždy – obžalovanému [REDAKCE] pomáhala v úmyslu umožnit mu, aby unikl trestnímu stíhání, trestu nebo ochrannému opatření nebo jejich výkonu tím, že se poté, co byla přítomna usmrcení své matky se s obžalovaným [REDAKCE] opakovaně vracela na místo jednání, jednak v úmyslu zakrýt stopy tohoto činu, a s některými osobními věcmi z majetku poškozené [REDAKCE] od počátku po době činu nakládat jako s vlastními, když si minimálně z peněženky poškozené obžalovaný [REDAKCE] přisvojil částku 7 000 Kč, dálkový ovladač od osobního motorového vozidla tov. zn. [REDAKCE] RZ: [REDAKCE] a obžalovaná [REDAKCE] kabelku značky GUESS, když místo činu posléze společně upravili tak, aby zůžili odhalení pachatele, aby na místo činu dne [REDAKCE] 2022 přivolali Policii České republiky. Jelikož takto pomáhala sice v té době ve prospěch osoby blízké, nicméně v úmyslu opatřit sobě nebo jinému majetkový prospěch (viz výše uvedené věci) nedostalo se jí beztrestnosti, a to ve smyslu § 366 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku.
40. V těchto případech – tedy případech nadřezování ve formě pomoci za okolností stanovených v § 366 odst. 2 písm. b) - není rozhodující právní kvalifikace trestného činu spáchaného pachatelem, jemuž je po činu poskytována pomoc. Podstatné je, aby osoba nadřezující sobě blízkému pachateli trestného činu jednala ze zjištěného důvodu, tedy v úmyslu opatřit sobě nebo jinému majetkový prospěch. Takovým prospěchem může být jakýkoliv materiální prospěch vyčíslitelný v penězích. S ohledem na zjevně zanedbatelnou hodnotu přisvojené kabelky má odvolací soud za to, že právní posouzení předmětného skutku přečinem nadřezování je vyčerpávající. U obžalovaného [REDAKCE] pak s ohledem na výši škody nedosahující rovněž částky 10 000 Kč nebyla použita právní kvalifikace navazujícím přečinem krádeže, jenž by tak jako tak ve vztahu ke zločinu vraždy podlehl faktické konzumpci.
41. Ohledně obžalovaného [REDAKCE] je pak na místě z výše uvedených důvodů právně kvalifikovat skutek pod bodem I. 1. jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) trestního zákoníku, neboť jmenovaný jiného úmyslně usmrtil s rozmyslem zvlášť surovým a trýznivým způsobem. Kvalifikovaná skutková podstata ve 3. odstavci byla naplněna v obou jejích alternativách, neboť spáchání činu zvlášť surovým způsobem je podloženo tím, že bylo využito vícero mechanismů ke způsobení smrti, když v podrobnostech je možno plně odkázat na bod 125. odůvodnění napadeného rozsudku. O zvlášť trýznivý způsob jde tehdy, když je oběť vystavena bolestem na hranici snesitelnosti, které trvaly popřípadě i kratší dobu, nebo méně intenzivním bolestem, avšak delší dobu trvajícím, které citelně zasahovaly celou osobnost poškozené osoby. Ze soudně lékařského posudku se podává, že vzhledem k lokalizaci, charakteru a mnohočetnosti poranění hlavy lze uvést, že mechanismus vzniku předmětných poranění vedl ke smrti poškozené velmi pravděpodobně v řádu více jednotek minut od vzniku

prvních poranění (rány vlasové a obličejové části hlavy), která se projevovala mimo jiné výraznou bolestivostí. Tuto skutečnost je ze soudně-lékařského hlediska možno hodnotit jako mučivé útrapy poškozené, a tudíž z právního jako zvlášť trýznivý způsob.

42. Ze všech výše uvedených důvodů Vrchní soud v Praze z podnětu odvolání podaných oběma obžalovanými podle § 258 odst. 1 písm. b), c), d) odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek částečně zrušil, a to u obou obžalovaných ve výroku o vině pod bodem I. 1. a ve výroku o trestu a sám po doplnění dokazování podle § 259 odst. 3 písm. a), b) trestního řádu znovu rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto odvolacího rozhodnutí uvedeno.
43. Nedotčen tímto rozhodnutím zůstal výrok o vině obžalovaného [REDAKCE] pod bodem II. 1., který odvolací soud shledal správným, zákonným a plně odůvodněným. Nálezací soud správně zdůraznil, že „střelné zbraně a střelivo, nebo součásti zbraní byly nedovoleně hromaděny celkem na třech adresách spjatých s obžalovaným [REDAKCE] do nichž vstupoval jen obžalovaný [REDAKCE] a ostatní osoby jen s jeho svolením. Již z tohoto elementárního hlediska je mimo realitu, že by byly opatřeny a přechovávány bez jeho vědomí. Za nedovolené opatření střelných zbraní a střeliva se přitom považuje kterýkoliv způsob získání do držby v rozporu s platnou právní úpravou, včetně srozuměného převzetí věci do dispozice od jiné osoby, bez povolení k přechovávání zbraní či střeliva. Hromaděním střelných zbraní a nábojů se rozumí shromažďování a navazující přechovávání. Značné množství střeliva bylo jako další znak samostatné skutkové podstaty přečinu nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku ve věci nepochybně opatřeno a hromaděno s ohledem na počet a povahu nábojů, se kterými by byl spojen, za předpokladu použití, razantní střelbyschopný dopad“. Byť posledně jmenovaný výraz není zákonný terminus technicus a nemá žádnou legální definici, podle názoru odvolacího soudu v duchu „čapkovské květomluvy“ poměrně srozumitelně a výstižně, byť laicky, vyjadřuje, jaké množství zbraní nebo střeliva anebo obojího je třeba vyrobit, opatřit nebo nahromadit, aby došlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu podle § 279 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku. Usuzovat na to, o jaké množství jde z hlediska tohoto zákonného ustanovení, lze přitom jen nepřímo z použitých slovních obrátů a gramatických tvarů - množného čísla u slova "zbraně" a rámcové kvantifikace obsažené v požadavku "značného množství" u střeliva - a současně ze samotné povahy věci - specificky pak z toho, že by mělo jít o množství způsobilé přivodit následky na životě a zdraví lidí srovnatelné s škodlivými následky hrozícími z použití jedné zbraně hromadně účinné - a z podstaty kriminalizovaného jednání - když hromaděním zbraní a střeliva předpokládá určitý proces jejich průběžného získávání, zatímco k jejich výrobě a k jiné formě jejich opatření může dojít i jednorázovým aktem. Takové množství opatřeného střeliva ale i počet opatřených zbraní tento výkladový požadavek v projednávané věci nesporně splňuje.
44. Důsledkem zrušení výroku o vině pod bodem I. 1. bylo v napadeném rozsudku i zrušení výroků o trestu u obou obžalovaných. Při ukládání nových trestů přihlédl vrchní soud ke všem úvahám krajského soudu vyjádřeným v odůvodnění napadeného rozsudku, byť u obžalované [REDAKCE] ve vztahu k mírnější trestní sazbě stanovené v § 366 odst. 1 trestního zákoníku. U obžalovaného [REDAKCE] pak bylo nutno vyhodnotit, že oproti napadenému rozsudku byl uznán vinným zločinem vraždy toliko podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. i) trestního zákoníku, nikoli podle písm. j).

45. Odvolací soud má za to, že i přes jistou redukci viny obžalovaného na jednu stranu a přes odvolací námitky státního zástupce na stranu druhou není výjimečný trest odnětí svobody uložený obžalovanému [REDAKCE] ve výměře dvaceti pěti let trestem nezákonným či nepřiměřeným, když pouze takový by mohl z podnětu odvolání obžalovaného či krajského státního zástupce korigovat ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. d), e) trestního řádu, ať už ve prospěch či v neprospěch obžalovaného. Krajský soud věnoval odůvodnění tohoto výroku náležitou péči a podrobně a přiléhavě uvedl, proč neuložil trest přísnější, resp. trest na doživotí, ale ani trest mírnější. Z napadeného rozsudku je možno připomenout, že nalézací soud vzal v úvahu míru účasti obžalovaného [REDAKCE] na trestném činu vraždy, že tuto zvlášť surovým i zvlášť trýznivým způsobem spáchal po část vražedného útoku s rozmyslem, že okolnosti vraždy byly mimořádně závažné, neboť byla s vysokou razancí fyzicky napadena žena vysokého věku takřka [REDAKCE] let, a to ve vlastním obydlí, že chování obžalovaného po činu bylo nadmíru bezcitné, že neprojevil žádnou lítost a sebereflexi, že u něj neexistuje žádná polehčující okolnost a že jde o trest úhrnný. Vzhledem k závažným okolnostem trestní věci a osobě obžalovaného byl podle soudu prvního stupně odpovídající postih vyjádřen uložením výjimečného trestu odnětí svobody v trvání 25 let, když byly splněny podmínky velmi vysoké závažnosti zvlášť závažného zločinu a obzvláště ztížené možnosti nápravy pachatele uvedené v § 54 odst. 2 trestního zákoníku.
46. Zvlášť ztížená možnost nápravy je přitom podle nalézacího soudu u obžalovaného [REDAKCE] dána prizmatem dosavadního života, chováním po vraždě a psychologickým rozбором osobnosti. Zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku byl podle tohoto soudu mimořádně závažný vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu a zvlášť zavrženíhodné pohnutce. Naproti tomu důvodem, pro který nalézací soud neuložil výjimečný trest odnětí svobody na doživotí, je to, že jej nevyžaduje účinná ochrana společnosti a že je naděje, že obžalovaného bude možno napravit trestem odnětí svobody nad 20 do 30 let.
47. K odvolacím námitkám státního zástupce považuje odvolací soud za potřebné zmínit, že oproti původnímu úsudku nalézacího soudu i argumentaci odvolatele byly naplněny toliko dva znaky kvalifikované skutkové podstaty § 140 odst. 3 trestního zákoníku, a to zvlášť surový způsob a zvlášť trýznivý způsob. Spáchání činu v úmyslu získat pro sebe či jiného majetkový prospěch nebylo jednoznačně prokázáno, čímž odpadly úvahy o zvlášť zavrženíhodné pohnutce. I to je okolnost, kterou je potřeba vážit při konečné výměře trestu.
48. Velmi vysoká závažnost spáchaného zvlášť závažného zločinu může podle platné soudní teorie a praxe vyplývat ze zvlášť zavrženíhodného způsobu provedení trestného činu, ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky nebo ze zvlášť těžkého a těžko napravitelného následku (viz § 54 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku a komentář k němu níže). Tuto úroveň závažnosti by mohlo odůvodňovat též spáchání více zvlášť závažných zločinů, za které lze uložit výjimečný trest, spáchání zločinu v souběhu s jiným zvlášť závažným zločinem (§ 14 odst. 3 trestního zákoníku), spáchání tohoto zločinu ve prospěch organizované zločinecké skupiny (§ 107 trestního zákoníku), současné naplnění více okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby tam, kde jsou stanoveny alternativně pro možnost uložení výjimečného trestu (např. u trestného činu vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. a) až j) trestního zákoníku), spáchání zvlášť závažného zločinu, za nějž lze uložit výjimečný trest, v souběhu s větším počtem jiných úmyslných trestných činů, anebo spáchání takového zločinu za intenzivnějšího naplnění více přitěžujících okolností (§ 42 trestního zákoníku) apod.

49. Zvlášť zavrženíhodný způsob provedení činu jakožto výraz velmi vysoké závažnosti zvlášť závažného zločinu a jakožto podmínka pro aplikaci § 54 odst. 2 trestního zákoníku je vždy, a tedy i v projednávané věci třeba pečlivě zkoumat v relaci se znakem kvalifikované skutkové podstaty zločinu vraždy v podobě zvlášť surového a trýznivého způsobu, aby nedošlo ke dvojímu přičítání téže okolnosti. Nicméně v tomto směru je možno uzavřít, že se v posuzované kauze jednalo o výjimečný, mimořádný a brutální způsob usmrcení osamělé ženy vyššího věku, navíc v místě jejího bydliště, kde by měla požívat zvýšené ochrany a bezpečí, že se tohoto jednání obžalovaný dopustil vůči matce své družky, která navíc byla tomuto jednání přítomna, že vzápětí po smrti poškozené fingoval tento brutální čin jako čin jiného pachatele, což samotnému jednání od okamžiku použití vrtačky dodává jednu z nejvyšších forem promyšlenosti, otrlosti a společenské škodlivosti. Přitom samotné vrtání do hlavy elektrickou vrtačkou, navíc s výměnou vrtáků, provázené evidentním rozmyslem je nutno bezesporu považovat za jeden z nejhrůznějších způsobů usmrcení, kdy znak zvlášť surového ale i trýznivého způsobu spáchání činu je naplněn maximální intenzitou, což nebrání tomu, aby právě k intenzitě naplnění tohoto zákonného znaku bránícímu případnému dvojímu přičítání téže skutkové okolnosti bylo přihlédnuto při ukládání trestu v rámci trestní sazby (R 45/1972-I).
50. To jsou podle odvolacího soudu i nadále skutečnosti, které odůvodňují aplikaci § 54 odst. 2 trestního zákoníku z hlediska velmi vysoké závažnosti zvlášť závažného zločinu. Aplikaci tohoto zákonného ustanovení odůvodňuje i obzvláště ztížená možnost nápravy obžalovaného, která at' již v podobě nepravděpodobné, či z hlediska samotného působení výkonu vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody nemožné resocializace je plně na místě. Nicméně ve shodě se soudem prvního stupně i odvolací soud má za to, že podmínky pro uložení doživotního trestu (§ 54 odst. 3 písm. b) trestního zákoníku) z hlediska nápravy pachatele dány nejsou a že v tomto směru ani znalci z oboru duševpytných věd takového kategorické stanovisko nedovodili. Po zvážení všech rozhodných skutečností proto uložil odvolací soud obžalovanému [REDAKCE] trest ve stejné výměře jako v napadeném rozsudku, přičemž ve shodě s ním rozhodl i o zařazení obžalovaného pro jeho výkon do věznice se zvýšenou ostrahou. Beze změny byl z napadeného rozsudku převzat nalézacím soudem řádně odůvodněný výrok o trestu propadnutí věci tam specifikovaných.
51. Obžalovaná [REDAKCE] byla po změně právní kvalifikace přečinem nadřezování ohrožena trestem odnětí svobody až na čtyři léta. I v jejím případě vycházel odvolací soud z úvah vyjádřených nalézacím soudem, kdy přihlédl k její osobě a roli v projednávané věci. Rozsah trestní sazby u tohoto přečinu je evidentně dán mimo jiné tím, k jakému trestnému činu pachatele pomoc v úmyslu tomuto pachateli umožnit, aby trestnímu stíhání nebo trestu unikl, směřuje. Obžalovaná pomáhala spoluobžalovanému k jednomu z nejzávažnějších činů uvedených v trestním zákoníku, spáchaného navíc brutálním způsobem vůči její matce, kdy se významným a výrazně sofistikovaným způsobem podílela na vícedenním zahlazování stop, nedovoleném odnesení nebo vyhození věci zemřelé [REDAKCE] z domu v [REDAKCE] fungování v tomto domě s jídlem a zapnutím televize, bez zřetele k mrtvole poškozené v jiné místnosti, jakož i s politím těla poškozené Savem a kyselinou chlorovodíkovou, přičemž při tomto jednání sobě i obžalovanému opatřila majetkový prospěch. Za této konstelace bez ohledu na dosavadní beztrestnost obžalované a její napomáhání orgánům činným v trestním řízení při objasňování předmětné trestné činnosti nepřichází v úvahu uložení jiného než maximálně možného trestu, tedy trestu odnětí svobody ve výměře čtyř let, který je ze zákona nepodmíněný. Pro jeho výkon

byla obžalovaná [REDACTED] zařazena v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) trestního řádu do věznice s ostrahou.

52. Ze všech výše uvedených důvodů bylo rozhodnuto, jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku tohoto rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR. Nutný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f trestního řádu.

Praha, 30. července 2024

JUDr. Martin Zelenka, v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]